

Giới thiệu Góa phụ đen

Truyện Góa phụ đen của tác giả Nhật Hạ thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Góa phụ đen-tên một loài nhện có nọc độc mạnh gấp 15 lần rắn đuôi chuông với cú chích chết người và càng nguy hiểm hơn gen của chúng được cải tiến, tích hợp với gần 10 loài nhện độc khác nhau trên thế giới tạo thành một mã gen hoàn hảo.

Mã gen có một không hai này được cấy vào con người để tạo thành thứ vũ khí sinh học có một không hai và những con quái vật ra đời. Không dừng ở đó, tập đoàn LX và những nhà khoa học biến thái muốn thành quả của mình phải hoàn hảo nhất có thể, họ muốn gen của người và nhện kết hợp hoàn hảo với nhau, một con người mang tập tính và nọc độc của loài nhện.

Song song với việc tiến hành thí nghiệm Góa phụ đen, LX còn bí mật nghiên cứu chế tạo ra một loại virus có tác dụng thúc đẩy quá trình phân chia tế bào giúp con người cường hóa cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

- Các chỉ số của Hàn Nguyệt thế nào ? - Một giọng nói mát kiên nhẫn vang lên.

- Dạ...dạ các chỉ số rất tốt và đang đi vào trạng thái ổn định ạ.

- Thế sao nó chưa tỉnh? Hả?

- Dạ...thưa...thưa.

- Im miệng, cô có biết nếu lần này không thành công thì phía chính phủ sẽ không cấp trợ phí để tiến hành nghiên cứu nữa không, đừng có đứng đó mà lấp bắp, làm mọi cách để nó tỉnh lại cho tôi.

Chu Bá Anh lão đang định xả hết cục tức dồn nén mấy hôm nay ra thì điện thoại trong túi rung lên, sang phòng bên cạnh, vừa nghe máy lão đã gắt:

- Nói, lại có chuyện gì ?

- Tiến sĩ không xong rồi những người được tiêm BA-Virus đang dần mất kiểm soát, bùng kính và khóa sắp không trụ nổi nữa.

- Lại nữa sao? Khốn kiếp! Dùng thuốc gây mê cho tôi không được để bọn chúng thoát ra ngoài.

- Nhưng tiến sĩ, chúng tôi thực sự không có khả năng tiếp cận những đối tượng bị mất kiểm soát, bọn chúng...bọn chúng...á...

Đập vào tai lão là tiếng hét, tiếng gầm rú vô cùng hỗn loạn. “Hồng, hồng hết rồi!”- Lão thầm nghĩ và thấy sống lưng mình lạnh toát nhưng chẳng có thời gian để suy nghĩ biện pháp thì khu B-nơi nghiên cứu BA-Virus đã phát báo động đỏ. Âm thanh còi báo động chói tai khiến lòng người hỗn loạn không biết bên kia đã xảy ra chuyện gì. Cả phòng thí nghiệm nhốn nháo hết lên.

- Ngậm hết tất cả miệng chó của các người lại tập trung làm việc cho tôi.

Cả căn phòng vừa im ắng trở lại thì bị phá vỡ bởi tiếng kêu kinh của cô y tá:

- Tiến sĩ, tỉnh...tỉnh rồi, cô ấy tỉnh rồi.

Căn phòng lại một lần nữa ồn ào trở lại...

Đôi mắt của Hàn Nguyệt vì chưa thích nghi với ánh sáng mà hơi nheo lại. Tỉnh lại câu hỏi đầu tiên trong đầu cô là: “Mình đang ở đâu? Ba mẹ đâu? Hàn Hạo thế nào rồi?” Từ từ chi truyền đến sự đau đớn như lời cô khỏi suy nghĩ của chính mình, đưa mắt nhìn xung quanh cô giật mình nhớ lại: khi cô vừa giấu USB đi thì có một nhóm người đến bắt cô đến đây. Lúc bị trói trên giường cô còn nhìn thấy chú Bá Anh nhìn cô mỉm cười, đó là nụ cười mỉa mai đầy ý của một kẻ thắng cuộc, nụ cười nửa miệng đó chẳng khác gì quỷ đòi mạng. Trong USB, ba mẹ luôn nhắc nhở cô phải cẩn thận với ông chú này và phải bảo vệ em trai, tài liệu trong đây không được phép tiết lộ cho bất cứ ai, không biết có chuyện gì nghiêm trọng mà hai người lại dặn dò kì lạ như vậy? Nhất định là có liên quan gì đến chú.

Nghe tiếng kêu của y tá, Hàn Nguyệt quay đầu lại, lọt vào tai cô là tiếng cười không giấu nổi vui sướng của chú mình:

- Tốt, rất tốt cháu đã cứu cả tập đoàn LX đấy Nguyệt, ba mẹ cháu trên thiên đàng chắc chắn sẽ rất tự hào về cháu.

- Thiên đàng? Chú nói gì cơ? Hàn Nguyệt bật hẳn dậy mặc cho con đau từ những sợi dây cắm chi chít trên cơ thể.-Cô hét vào mặt Chu Bá Anh.

- Bình tĩnh nào, chú rất lấy làm tiếc về sự ra đi của anh chị nhưng sống chết có số chú cũng không có cách nào khác, cháu đừng quá đau lòng nhé!-Hắn tỏ vẻ hiền từ vuốt tóc Hàn Nguyệt.

“Xoạt.”

Hàn Nguyệt với tay túm lấy cổ áo Chu Bá Anh gần từng chữ:

- Đừng chơi trò mèo khóc chuột, ba mẹ tôi đâu? Hàn Hạo thế nào rồi? Chú đã làm gì với tôi? Nói! Nói mau!

Mỗi một câu Hàn Nguyệt lại kéo mạnh hơn như muốn kéo đứt luôn cả cái cổ của lão hồ ly Chu Bá Anh. Cô có thể cảm nhận ý nghĩ muốn giết người tồn tại mãnh liệt trong tâm trí mình, cô muốn giết ông ta lột da uống máu ăn từng thớ thịt.

- Nhanh, nhanh tiêm thuốc an thần cho nó cổ tôi sắp đứt luôn rồi.- Hắn la lên.

Hàn Nguyệt không kịp phản kháng chỉ kịp trừng mắt nhìn ông chú quý hóa của mình rồi chìm vào giấc ngủ.

Lúc này ở bên khu B tình hình vô cùng nghiêm trọng, các buồng kính vỡ nát, các mảnh vỡ rơi dính máu rơi đầy đất. Thuốc từ các ống nghiệm vương vãi khắp nơi hòa cùng với máu tanh nồng khiến người ta gay mũi. Khung khiếp hơn là xác người la liệt trên đất, người thì mất đầu mất tay, kẻ thì tro cả xương sườn nội tạng lòi cả ra ngoài. Quang cảnh ghê rợn càng khiến người ta kinh hãi bởi những vật thể to lớn cao gần 2m đầy máu lét từng bước, cái miệng phát ra tiếng rống rợn óc, chỉ khi có chỗ nào phát ra tiếng động thì tốc độ của chúng nhanh hơn rất nhiều giống như hành động bản năng của thú săn mồi trước một con mồi.

Bọn chúng chính là những đối tượng thí nghiệm của BA- Virus, không chỉ là những người bị tiêm virus mà có cả những nhân viên y bác sĩ ở đây nữa, tất cả đều biến thành quái vật với bản năng khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Tỉnh lại lần thứ hai nỗi đau thể xác không thể át được nỗi đau mất người thân đang đục khoét tim Nguyệt. Đau đớn, sợ hãi, trống rỗng như những cơn sóng lớn đánh thẳng vào cô khiến cô gục ngã nhưng sẽ không có ai đỡ cô dậy như ba mẹ cô vẫn làm nữa.

Ba mẹ là người sẵn sàng vì ta mà hi sinh tất cả, khi sai lầm đã có ba mẹ giúp ta sửa chữa, khi ta đã đi lạc trên con đường đời này rồi thì luôn có vòng tay dang rộng đón ta về. Bây giờ cô đang rất đau, rất cô đơn muốn tìm vòng tay mẹ chở che, muốn được ba đỡ dành nhưng cô chẳng còn ai, không một ai.

Mẹ có phải con ngỗ nghịch chỉ giỏi gây chuyện mà mẹ bỏ con đi không? Ba có phải con hay ghen với Hàn Hạo vì nó được yêu thương hơn con mà ba bỏ con không? Hai người trả lời đi, làm ơn, từ giờ con sẽ ngoan, sẽ không đi đánh nhau, không ghen tị nữa mà sẽ chỉ tập trung nghiên cứu nghe lời ba mẹ thôi, làm ơn, đừng bỏ con...

Cô cố gắng mở to mắt nhưng không ngăn nổi giọt nước mắt lăn xuống khóe mắt, khóe môi, mặt chất.

Cửa phòng mở ra Chu Bá Anh và năm người nữa bước vào, có vẻ như năm người này không phải bác sĩ mà là người của tập đoàn và chính phủ. Tên ngồi giữa lên tiếng:

- Khu B hiện tại đang được cách li để BA-Virus không thoát ra ngoài nếu không sẽ khiến cô phiếu giảm mạnh, hợp đồng về vũ khí sinh hóa với chính phủ sẽ ngưng vô thời hạn.

- Đúng vậy, sắp đến lúc chuyển giao quyền lực, phe đối lập với chúng ta đang bối rối tìm vết để gây bất lợi nếu chuyện này mà lộ ra thì ngài Bộ Trưởng sẽ giết chúng ta mất.- Tên ngồi đối diện nói.

- Vậy bây giờ phải giải quyết thế nào? Như thế này không sớm thì muộn cũng xảy ra chuyện.- Tên phía tay trái cau mày.

Đến đây ai cũng thờ dãi không có biện pháp, nhìn bọn họ với vẻ mặt đắc ý Chu Bá Anh nói:

- Hiện tại dự án Black Window(góa phụ đen) của chúng tôi đã thành công, có một đối tượng thí nghiệm đã kết hợp ADN hoàn hảo với ADN nhện đột biến. Nếu đẩy nhanh tốc độ thì có thể tạo ra nhiều cá thể đột biến hơn với sức mạnh kinh ngạc.

- Tiến sĩ Chu có thể nói rõ hơn không?

- Được kết hợp ADN từ 10 loại nhện độc khác nhau trên thế giới, tinh lọc ra những đặc tính nổi trội nhất và qua nhiều lần biến đổi chỉ cần kết hợp ADN thành công thì sẽ sở hữu những khả năng vượt trội như: Nọc độc có thể gây hoại tử và teo cơ, tơ có thể chống lửa và chống đạn không thấm nước, có thể cảm nhận âm thanh từ xa và đương nhiên là biết leo tường như một con nhện. Đặc biệt gọi chúng là góa phụ đen cũng bởi đặc điểm ăn thịt bạn tình của nó.

- Một công cụ giết người hoàn hảo, vậy ta sẽ để BW(black window mình gọi tắt vậy nhé!) đi giết hết lũ quái vật ăn thịt người kia. Haiz, đành chấp nhận bỏ đi BA-Virus vậy.

- Tiến sĩ ông hãy tiến hành nhanh nhất có thể.- Cả năm người nhìn Chu Bá Anh với ánh mắt sốt ruột.

“Hừ lúc bảo đề xuất ý kiến thì ngồi im giờ lại giờ giọng ra lệnh, lũ khốn nạn.”-Lão cáo già ghì vậy nhưng nói ra đến miệng lại thành lời nịnh hót:

- Dạ. Đương nhiên là tôi sẽ tận lực nhưng mong các vị hãy cung cấp cho tôi một số lượng lớn vật thí nghiệm.- Vừa nói lão vừa xoa tay như một tên biến thái.

- Dùng tiết kiệm chút người không để kiểm như chuột bạch đâu. Hai ngày sau hàng sẽ đến, nhất định phải thành công.-tên ở giữa giọng trầm xuống.

- Tiến sĩ, chúng tôi chờ tin vui của ông.- Vừa nói cả năm người vừa đi ra cửa.

- Dạ, các ngài đi thông thả.

Bọn họ vừa đi thì Chu Bá Anh liền hiện nguyên hình, lão nhỏ toẹt xuống sàn, chui thè như một tên lưu manh:

- Mẹ nó đợi ông đây mà lên chúng mày biết tay ông. Chỉ cần lần này thành công thì chắc chắn ông đây sẽ có một chân ở tổng bộ, làm sếp lớn rồi thì cóc phải sợ thằng nào nữa.

Hướng mắt về phía Hàn Nguyệt nằm trên giường hần cười to:

- Hàn Minh, Hoàng Ngân Hà hai anh chị chắc sẽ đau lòng lắm khi biết cô con gái cưng của hai anh chị trở thành vật thí nghiệm cho chính dự án nghiên cứu của mình nhỉ? Nhưng anh hai, chị dâu à, đừng trách thằng em rể hiếu thảo này, hai người định công bố hai nghiên cứu của chúng ta với phe đối lập, nên chết là phải. À, tôi còn tiện tay giết luôn một nhà các người nữa chứ, hừ dám chống lại tôi, muốn công bố ra nghiên cứu của tôi, đừng hòng. Cái gì mà ác độc vô nhân tính có hi sinh thì mới có kết quả, những người chết để tạo ra một thành quả hoàn hảo, chết cũng đáng. Ha...ha...ha... Còn thằng quý tử của anh chị sớm muộn rồi cũng chết, tôi sẽ cho nó thành chuột bạch nhanh thôi.

Bỗng dung Chu Bá Anh ôm mặt hét lên:

- Đừng trách tôi...các người đừng có trách tôi, tôi cũng là bất đắc dĩ, Hàn Mai anh xin lỗi, để thành công anh phải làm thế, em đừng trách anh, anh sẽ chăm sóc con thật tốt nên đừng trách anh...

Hắn như phát điên, hần cười sung sướng, đặc ý nhìn mọi thứ với ánh mắt khát máu, biến thái rồi hần lại khóc, sợ hãi nói xin lỗi, thì thầm như muốn xoa dịu chính mình như muốn an ủi điều gì đó mà chính hắn cũng không biết. Hai trạng thái cảm xúc đối nghịch dồn nén Chu Bá Anh khiến hắn như kẻ bị chứng rối loạn lo âu, những cảm xúc tiêu cực đan xen như bóp nát cả nhân tính lẫn nhân hình Chu Bá Anh, một tên biến thái bị bóp méo thành một con quỷ máu lạnh không có tính người.

Một nỗi đau, một nỗi uất nghẹn đâm vào tim, rồi chạy thẳng lên cổ họng khiến Hàn Nguyệt như muốn ngừng thở. Từ lúc những kẻ đó bước vào cô đã nằm im bất động, đến khi nghe hết đến những gì họ đã làm với mình cô thì cả người cứng lại vì sợ hãi, những người bị thí nghiệm trước đó đều bị biến đổi hình dạng thành những quái vật nửa người nửa nhện với bản năng săn mồi vô cùng hung hãn, liệu cô có trở thành quái thú ăn thịt người không? Rồi lúc Chu Bá Anh điên cuồng nói về cái chết của cả nhà cô, Hàn Nguyệt chỉ muốn bật dậy một phát đâm chết người chủ máu lạnh khốn nạn kia.

Ba mẹ cô và Chu Bá Anh ba người cùng nhau thực hiện hai dự án BW và BA-Virus nhưng ba mẹ cô đã sớm nhận ra rằng đây chính là hành vi giết người, nếu hai thứ này phát tán ra ngoài thì nhân loại sẽ diệt vong nên họ bí mật sao chép tài liệu thành hai bản một cái đưa cho ông bà để hai người bí mật giao cho phe đối lập để tố cáo tội ác của tập đoàn LX và ngài Bộ trưởng, còn một bản có chứa một loại kháng nguyên có tác dụng làm chậm quá trình phân chia tế bào, ba mẹ cô chưa nghiên cứu xong nhưng mong cô có thể cải tiến kháng nguyên tiêu diệt BA-Virus.

Vì không muốn dự án của mình sụp đổ mà bọn họ nhẫn tâm giết hết cả nhà cô, Chu Bá Anh dù gì chú cũng là chú tôi, trước khi cô tôi mất chú còn hứa sẽ chăm lo cho nhà vợ chú cháu. Ha ha thật chu đáo làm sao! Hàn Nguyệt cười chua chát.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3

Cô-Hàn Nguyệt 23 tuổi là một Thạc sĩ Công nghệ sinh học con gái của hai vị tiến sĩ nổi tiếng Hàn Minh và Hoàng Ngân Hà hai chuyên gia về vi sinh vật học và di truyền học. Cô còn có một em trai là Hàn Hạo 12 tuổi mắc chứng bệnh Progeria(bệnh khiến người ta già nhanh và không được sống lâu có thể chết trước năm 13 tuổi cũng có trường hợp sống lâu hơn). Tuy vậy nhưng gia đình cô vẫn luôn lạc quan và hạnh phúc, gia đình nhỏ lúc nào cũng tràn ngập tiếng nói cười. Nhưng tai họa ập xuống khi ba mẹ cô đồng ý cộng tác với chú Bác Anh-một tiến sĩ luôn khao khát có những nghiên cứu phát minh để đời trong hai dự án tối mật của tập đoàn LX. Vốn tưởng là nghiên cứu với mục đích tốt nhưng nào ngờ LX lại bắt tay với chính phủ tạo ra vũ khí sinh học để tranh giành quyền lực, phô trương sức mạnh quân sự. Biết được điều này gia đình cô muốn dùng tiếng nói của mình trong giới khoa học và chính trị để lật tẩy âm mưu của bọn chúng nhưng không ngờ bị chính Chu Bá Anh dẫn người truy sát, giết hại cả nhà. Hàn Nguyệt thì bị bắt đi làm vật thí nghiệm còn Hàn Hạo đang ở trụ sở của LX tại thủ đô để điều trị nhưng thực chất là giam lỏng chưa rõ sống chết.

Đồng thời BA-Virus khiến những đối tượng thí nghiệm mất kiểm soát khiến cho cả khu B thành một ổ dịch nơi chứa những con quái vật khát máu, Chu Bá Anh định lấy BW để tiêu diệt BA-Virus liệu có thành công như ông ta mong muốn?

Hàn Nguyệt chẳng còn nước mắt để khóc, con người đỏ lên đầy tia máu, cảm xúc duy nhất tồn tại trong cô chỉ còn một chữ “hận.” Hàn Nguyệt cảm thấy sát ý đang sôi sục, thừa lúc ông chủ của mình đang điên loạn cô giết hết những dây dợ cấm khắp người ra, đau đớn trên da thịt, cô mặc kệ, Hàn Nguyệt cảm thấy mình có thể nghe thấy âm thanh rất nhỏ, tiếng hít thở, thậm chí là cả tiếng đập của tim Chu Bá Anh và điều này càng làm tăng thêm ý niệm muốn giết người của cô.

Như hành động theo bản năng, Hàn Nguyệt nhảy chồm lên bám vào bức tường gần chỗ Chu Bá Anh đang đứng, quan sát từng cử động của y rồi nhẹ nhàng tiến lại gần.

Chu Bá Anh đang lăm bằm cầu xin Hàn Mai- cô của Hàn Nguyệt tha thứ thì quay sang thấy Hàn Nguyệt đang ở trên tường, đôi mắt đỏ ngầu như quỷ nhập nhìn lão chằm chằm:

- Á...á...Hàn...Hàn Nguyệt cháu làm sao vậy?- Chu Bá Anh thét lên ngã ngửa ra phía sau.

- Hừ...ba mẹ tôi đâu?- Hàn Nguyệt vừa nói vừa gầm nhẹ như một con mãnh

thú.

So với những kẻ bị biến đổi gen thất bại lần trước thì phản ứng của Hàn Nguyệt thế là khá nhẹ nhàng nên rất nhanh lão đã lấy lại bình tĩnh giờ giọng đồ ngọt:

- Cháu ngoan, đừng mất kiểm soát như vậy cháu vừa mới bình phục nên dưỡng sức có chuyện gì để sau đi. Nhân tiện cú nhảy xa gần 4m của cháu rất ấn tượng đấy, mau xuống nào, ngoan.

Chu Bá Anh vừa dứt lời thì Hàn Nguyệt từ trên tường nhảy xuống bên cạnh lão mỉm cười:

- Chú thấy cháu có giỏi không? Và nhân tiện nhé - Cô bóp chặt cổ lão ta chỉ với một tay như bóp một con cóc- Tôi chưa có điếc mà không nghe thấy việc tốt mà chú đã làm với gia đình tôi, giỏi lắm dám phản bội cái nhà đã cho chú ăn học để lấy được cái bằng tiến sĩ như vậy hả? Chú đã hứa gì khi lấy cô tôi và lúc cô mất? Nói gì hả?- Mỗi một câu cô lấy bàn tay còn lại cấu lấy da thịt của Chu Bá Anh, móng tay không quá dài nhưng lại sắc như dao, chỗ nào bị cấu chẳng khác gì lấy dao lóc thịt, da bong ra có chỗ thịt còn rơi ra, máu me nhầy nhụa. Chu Bá Anh kêu rên thảm thiết, hần càng kêu càng dột cháy thêm ham muốn giết người của cô, móng càng đâm sâu , máu chảy càng nhiều. (

Cùng lúc này, trong màn đêm âm u, ở hàng rào cách ly giữa hai khu A và B truyền đến tiếng gầm rú rợn người:

- Grừ...Gào...

Những kẻ bị nhiễm BA-Virus di chuyển với tốc độ nhanh như muốn phá nát xiềng xích đang gông cùm chúng đến với nguồn thức ăn tươi mới. Chúng tuy mất hết lương tri chỉ còn bản năng nguyên thủy nhưng không hề ngu ngốc. BA-Virus khiến những kẻ bị nhiễm như động vật linh trưởng(giống như vượn thời chưa tiến hóa). Những người chế tạo ra BA-Virus có thể nói thành công trong việc tạo ra những vũ khí sinh học có một không hai đủ mạnh, đủ máu lạnh để thực hiện những mục đích khôn nặn.

Những tên quái vật đột biến dễ dàng phá hỏng hàng rào, chúng xông vào dùng sức mạnh kinh hoàng của mình để xé đôi người những tuần tra, gác cổng. Những người bị tấn công bất ngờ, tiếng thét chưa kịp thoát ra khỏi cổ họng thì đã nằm trong cái mồm đầy máu của những con quái vật. Ai chỉ bị ăn mất một phần thân thì sau vài giây lại tiếp tục gia nhập đội ngũ giết người, trên mặt đất chỉ còn lại tay chân nội tạng bị cắn dở nằm trong vũng máu.

Chúng đi đến đâu thì số lượng người bị nhiễm đông lên mà số người sống lại giảm đi đáng kể. Hành động càn quét của chúng đã vô tình làm hỏng nhiều máy móc nghiên cứu ở đây trong đó có những buồng ngủ đông của những con MS(viết tắt của nhện đột biến trong tiếng anh), đây là sản phẩm thất bại trong dự án Black Window, chúng là những con quái vật nửa người nửa nhện hung tàn và “yêu” máu me hơn bất cứ thứ gì. Buồng ngủ đông hỏng là cơ hội ngàn vàng để chúng thoát ra ngoài.

Vậy là cả khu A biến thành bữa tiệc thịt người của BAZombie(từ giờ sẽ gọi người bị nhiễm BA-Virus như vậy nhé) và MS.

Không biết ai trước khi chết đã cố gắng bật chuông báo động, tiếng còi báo động khiến Hàn Nguyệt dừng lại trò chơi của mình, coi như nghỉ giữa hiệp để ông chú quý hóa lấy lại sức vậy.

Một tay xách cổ Chu Bá Anh lên chậm rãi nhìn ra ngoài cửa, Hàn Nguyệt giật mình trước khung cảnh bên ngoài: máu lênh láng khắp nơi, bộ phận cơ thể, nội tạng người rải rác trên mặt đất. Nếu dưới mặt đất là vương quốc của BAZombie thì trên nóc nhà, trên tường chính là địa bàn của MS. Chúng lung sục từng ngóc ngách trong khu A để tìm thức ăn, không ai có thể sống sót và thật kì lạ BAZombie và MS tuy không giúp đỡ nhau kiếm ăn nhưng đôi bên đều nước sông không phạm nước giếng trừ khi có kẻ tuyên chiến trước.

Vậy là điều ba mẹ cô lo sợ đã đến, với sức một mình cô trốn còn không kịp chứ đừng nói là ngăn chặn chúng. Quay sang Chu Bá Anh cô tức tối:

- Ngủ giấc, chú tự gieo gió gặt cả vôi rồng chứ đừng nói là bão. Tự làm tự chịu, chú hãy ở đây mà bầu bạn với chúng, giết chú, tôi ghê tay.

Nói xong Hàn Nguyệt ném thẳng lão ta xuống đất, vết thương va đập mạnh máu lại trào ra khiến Chu Bá Anh chỉ còn thoi thóp chút hơi tàn. Chẳng thèm quay đầu lại, Hàn Nguyệt vội vàng tìm những thứ có thể dùng được và tìm cách thoát ra ngoài. Vừa từ cửa sổ nhảy ra ngoài thì Hàn Nguyệt đã bị một con MS ở góc tường phát hiện, đứng là xui xẻo vừa ra khỏi cửa đã gặp ôn thần, cô cắn chặt môi để giữ cho mình không mất bình tĩnh.

Liệu Hàn Nguyệt có thoát được ra ngoài và lão tiến sĩ khôn nạn Chu Bá Anh có sống sót trước BAZombie và MS ? Hãy cùng chờ xem

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Bạn nghĩ nhện săn mồi như thế nào? Hàn Nguyệt nghĩ nó giống như khiêu vũ vậy,nhẹ nhàng, chuẩn xác trong im lặng. Bạn sẽ chẳng bao giờ biết mình chết, chết ra sao khi lọt vào tầm ngắm của một con nhện. Và lần này Hàn Nguyệt thật xui xẻo khi bị cho vào tầm ngắm.

Thực ra thì tất cả những đối tượng thí nghiệm đều được cấy ghép một mã gen cơ bản là giống nhau, chỉ là phản ứng khác nhau và đôi khi thì có thêm hoặc bớt AND của các loài nhện trong cả một mã gen mà thôi. Mà chính điều này khiến cho mỗi con MS lại có sức mạnh và nọc độc khác nhau nhưng vẫn mang đặc điểm và tập tính của loài nhện. Quan trọng hơn là nhện thường săn mồi riêng lẻ không can thiệp đến nhau nên có thể con MS sẽ không tấn công “đồng loại” như cô, Hàn Nguyệt vừa nghĩ vừa quan sát con MS cách mình khoảng 5m.

Con MS này đã biến đổi hoàn toàn: có tám mắt và hai mắt người nay không còn phân biệt lòng đen lòng trắng mà đen ngòm, to hơn nhiều so với sáu mắt còn lại; da chuyển thành màu đen, xơ cứng; hai bên lưng mọc ra bốn cái chân to khỏe đầy lông lá, mỗi cái lông như một ống-ten nhạy cảm với âm thanh thậm chí âm thanh có tần số nhỏ nhất, cái miệng nhô ra hai cái răng nanh lớn, dài ra quặp vào nhau như một cái kìm sắc bén. Nó dung tám cái chân dài hơn 2m của mình di chuyển nhẹ nhàng về phía cô.

1m...2m...3m

Nó dừng lại, tạo một khoảng cách an toàn rồi cẩn thận đánh giá Hàn Nguyệt.

Hàn Nguyệt tuy có chút sợ nhưng cô chắc chắn suy luận của mình không sai, nếu cô không khiến nó cảm thấy bị đe dọa nó sẽ bỏ qua cho cô, cô còn có em trai phải cứu, phải trả thù LX và phải thông báo với phe đối lập của ngài Bộ trưởng để ngăn chặn sự lây lan và hoành hành của BAZombie và MS, không thể chết, tuyệt đối không, việc thành ra ngày hôm nay còn có trách nhiệm của ba mẹ cô, cô cần phải chuộc tội nhưng không phải bằng cách làm đồ ăn cho con quái vật đột biến này.

Con MS dơ hai cái chân lên rồi lại hạ xuống, ý đuổi người đây mà, lão nương cũng không thèm tranh với người, Chu Bá Anh còn đợi người trong kia kìa. Hàn Nguyệt thờ phào giữ chặt cái ba lô chứa đồ sau lưng, quay về phía ngược lại, cố gắng chạy nhanh nhất có thể bỏ lại con MS đang “thong thả” bò vào trong phòng thí nghiệm nơi Chu Bá Anh đang thoi thóp.

Tránh vô đưa lại gặp vô dũa, Hàn Nguyệt đang định rẽ trái để đến lối thoát hiểm thì gặp hai con BAZombie tranh nhau xâu xé một y tá. Một con đang gặm đầu một cách ngon lành, còn một con đang cho tay vào bụng lòi nội tạng ra để nhấm nháp, máu chảy khắp sàn, dịch vàng trong não tràn ra khoe miệng con BAZombie khiến Hàn Nguyệt suýt nữa ngối sụp xuống mà nôn mửa. Hai con BAZombie dường như đã chú ý đến sự xuất hiện của Hàn Nguyệt, chúng chẳng quan tâm trong người cô có gen của nhện góa phụ đen đột biến hay không, chỉ cần là người, có thịt tươi là đủ.

Ngày lập tức, chúng vứt đồ ăn đang cầm trên tay đi rống lên một tiếng đầy hứng phấn rồi lao nhanh về phía Hàn Nguyệt. Hiện tại cô đang rất yếu mà cô cũng chưa rõ mình rốt cục có khả năng gì nữa nhưng trước kia Hàn Nguyệt thường trốn nghiên cứu mà theo mấy đứa bạn chơi từ nhỏ ra vào quân đội như cơm bữa học nên một thân võ nghệ nên đành liều cái mạng này mà đấu với chúng vậy, vừa đánh vừa thừa cơ tìm đường thoát thân thân là cách duy nhất hiện giờ.

Mất thấy hai con BAZombie đang tới gần, Hàn Nguyệt tháo ba lô sau lưng rút ra bốn dao mổ, nắm chặt trong tay mỗi bên hai cái dao mổ, tập trung nhìn về hai con BAZombie, Hàn Nguyệt nhanh chóng nghĩ biện pháp:” BA-Virus khiến vật chủ nhanh chóng tăng cường thể lực, cường hóa cơ thể nhưng

đồng thời lại làm các tế bào thần kinh suy yếu thậm chí đẩy nhanh tốc độ lão hóa khiến não-nơi điều khiển mọi hoạt động sống trở thành bộ phận yếu nhất của chúng, chỉ có đánh vào tử huyệt này thì mới có đường sống hơn nữa phải đánh nhanh thắng gọn.”

Vừa thoát ra khỏi dòng suy nghĩ thì cũng là lúc BAZombie đánh tới, chúng vươn cách tay to lớn nổi đầy cơ gân tới định bóp chết Hàn Nguyệt thì cô đã cúi xuống di chuyển ra phía sau, đập lên tường bật lên không trung. Ngay khi cô định dung toàn lực để đâm vào đầu con BAZombie trước mặt thì nó đã quay lại khiến hai lưỡi dao trong tay phải của cô đã xẻ một đường dọc từ vai đến ngực nó, dao mổ sắc lạnh cộng thêm Hàn Nguyệt dùng lực lớn khiến vết cắt sâu hoắm, thoáng thấy cả xương trắng bên trong, máu phun ra bắn thẳng vào mặt cô làm bùng lên cơn khát máu vừa mới ngủ yên trong cô. Mắt Hàn Nguyệt biến thành một màu đỏ đục ngầu như máu, không để con BAZombie kịp phản ứng cô lùi về sau lấy tường làm điểm tựa bật về phía trước dùng hai cây dao mổ bên tay phải đâm mạnh vào vết cắt trên vai làm nơi để bám vào giúp cô đẩy người lên dùng hai cây dao còn lại trong tay trái đâm thẳng vào đầu con BAZombie rồi dùng cả hai tay bẻ gãy cổ nó nhanh gọn nhất có thể. Chưa cả kịp thở thì con BAZombie còn lại đã tập kích hất Hàn Nguyệt vào tường, lưng bị đập mạnh khiến cô phun ra máu, quệt khước miệng cô cười nhếch miệng nhìn con BAZombie khiêu khích. Nhìn thấy nụ cười trào phúng của cô nó gào lên như điên dại lao đến dơ bàn tay to lớn với những cái móng dài sắc nhọn về phía cô. Hàn Nguyệt ung dung nhìn nó như bề trên nhìn xuống một tên hèn mọn. Khi móng tay của nó sắp chạm đến mặt cô thì Hàn Nguyệt giữ tay của nó lại dùng móng tay của mình bám vào thịt của con BAZombie, một chất lỏng màu đen từ phần thịt trong móng tay chảy vào trong mạch máu của con quái vật, chất lỏng này đi đến đâu thì cơ bắt đầu co rút lại, da thịt thâm tím và bắt đầu hoại tử với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, không chỉ thế máu khắp cơ thể dường như đông lại. Con BAZombie chỉ kịp rú lên một tiếng đau đớn rồi ngã vật ra đất chết ngay tức khắc. Hàn Nguyệt hài lòng nhìn xác hai con BAZombie trên đất mỉm cười:

- Đáng chết.

Đánh giết xong, Hàn Nguyệt như bị rút cạn mọi khí lực nằm bất động trên đất, cơ thể vốn đã suy nhược sau thí nghiệm ghép AND giờ lại đi chém giết lũ quái vật khí lực lớn như vậy, cô chịu không nổi. Không chỉ có vậy việc tiết ra chất độc màu đen kia khiến cô như bị thiếu máu hoa mắt chóng mặt. Khốn kiếp, nếu không nhanh chóng thoát khỏi đây thì sớm muộn cũng bị xoi tái, biết thế không dùng nhiều chất độc đến vậy. Nhìn về phía con BAZombie giờ đã hoàn toàn thối rữa chỉ còn một đồng nhầy nhụa, Hàn Nguyệt lại bực mình, cô cố gắng lết về phía cái ba lô kiểm tra lại đồ đạc: thuốc men, dao mổ, nước. Làm sao đây chưa có đồ ăn, chẳng lẽ giờ đi kiếm nhưng nếu không có đồ ăn thì sao sống nổi?

Cố suy nghĩ Hàn Nguyệt bỗng nhớ ra chỗ tù chứa đồ của nhân viên ở gần lối thoát hiểm biết đâu sẽ có đồ ăn vặt và vật dụng cá nhân, cẩn thận một chút chắc vẫn được, nghĩ là làm cô uống một ngụm nước lớn cho tỉnh táo lại và ngồi nghỉ một lúc để đỡ chóng mặt rồi rút bốn cây dao mổ cắm trên người con BAZombie ra và nhanh chóng di chuyển đến tù chứa đồ, mong là sẽ tìm được đồ ăn và đồ dùng cần thiết. Cũng may nơi này cũng không cách trung tâm thành phố quá xa nên dù đồ ăn kiếm được có ít cũng không sao đủ để cô toàn mạng trở về, nghĩ đến đây Hàn Nguyệt đi nhanh hơn nhưng cũng không dám quá lộ liễu, cô đã quá mệt để chiến đấu với bất kì con BAZombie nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Dọc đường đi cô có bắt gặp một con MS đang kẹp chặt một nhân viên và tiêm vào người đó chất độc để cả cơ thể hóa lỏng tiện cho việc thưởng thức bữa ăn của nó, con MS bị biến đổi không chỉ bề ngoài mà còn về tập tính sẵn bắt mồi của nhện nữa, nhìn cách nó hút máu thịt đã hóa lỏng từ trong cơ thể người ra, Hàn Nguyệt thấy kinh sợ nhưng cô lại không thể cứu được người đó. Đến mình cô còn chưa lo xong hưởng chi là người khác, chỉ có thoát khỏi đây tìm cách phá hủy nơi này thì mới có thể bảo vệ cả loài người. Có thể nói Hàn Nguyệt là máu lạnh khi thấy người chết mà không cứu nhưng cô phải làm vậy vì chính sự vị kỉ của mình và cũng vì đại cục mà suy nghĩ, làm gì có ai muốn mình chết thậm chí có kẻ còn giẫm đạp lên người khác để sống ậy chứ. Cô buồn thương nhưng lúc này hơn ai hết cô cần một cái đầu lạnh và sự máu lạnh của con ác quỷ đang chế ngự trong cô.

Vì là “đồng loại” nên con MS chỉ quan sát cô rồi khua chân đuối người nên trên đường Hàn Nguyệt không gặp khó khăn gì nhưng không có nghĩa là thần xui xẻo đã loại cô ra khỏi black list.

Đến chỗ tù chứa đồ, cô dùng dao mổ để phá khóa, thật may mắn là Hàn Nguyệt tìm được một túi bánh ăn mỳ và vài thanh chocolate, vội xé ra cho vào mồm nhai ngấu nghiến cô cảm thấy bánh và chocolate ngon đến lạ lùng, đúng là khi không có ta mới biết được nó quan trọng đến thế. Hàn Nguyệt bỗng nhiên nhớ ba mẹ vô cùng, nhớ những giây phút bình yên ấm áp bên hai người. Nhưng lúc này nguy hiểm cận kề cô buộc phải cắn chặt răng nuốt nước mắt vào trong, phải tỉnh táo thì mới có cơ hội sống sót.

Cố tìm thêm vài thứ có ích, Hàn Nguyệt khoác ba lô lên chuẩn bị rời khỏi đây thì nghe thấy tiếng bước chân hỗn loạn từ xa truyền tới, cô nép vào cạnh tủ đưa mắt nhìn về phía lối đi cẩn thận quan sát thì thấy một bác sĩ nam mặc một cái áo blu nhuộm đầy máu hốt hoảng chạy tới đây. Nhìn kĩ thì cô nhận ra đó là Trịnh Khải con trai của viện trưởng Trịnh bệnh viện trung ương, vì hai nhà khá thân nên cậu ta nhất quyết đòi theo đuổi ba mẹ cô đến đây để thực tập. Nhưng đáng lẽ ra bây giờ cậu ta phải quay về rồi chứ vì cậu ta vẫn đang đi học, tại sao lại ở đây lúc này? Hàn Nguyệt bước ra khẽ gọi:

- Trịnh Khải, qua đây.

Nghe thấy tiếng Hàn Nguyệt Trịnh Khải như nắm được cọng rom cứu mạng, cậu ta lao đến nắm chặt lấy bả vai cô lay mạnh:

- Chị Nguyệt...chị Nguyệt...Giết em! Mau giết em đi.

Trịnh Khải như mất kiểm soát bóp vai cô mạnh đến nỗi Hàn Nguyệt cảm thấy nó sắp nát luôn rồi. Cô giựt tay ra gần giọng:

- Im miệng, cậu muốn dẫn bọn chúng đến hết đây à?

- Không... không chị ơi, giết em đi xin chị, em không muốn trở thành quái vật như bọn chúng đâu! - Trịnh Khải nhỏ giọng nức nở cầu xin, xin được chết, một ý nguyện thật kì lạ, thật tang thương

- Nói tôi nghe rút cục đã xảy ra chuyện gì? Nói cho rõ ràng thì tôi mới giúp được cậu.-Hàn Nguyệt cố gắng trấn an cậu ta.

- Vâng...vâng...em kể: Trước khi rời đi thì ba mẹ chị có đưa cho em một số tài liệu về kháng nguyên của BA-Virus bảo em nghiên cứu, tuy mới chỉ là ý tưởng ban đầu nhưng em cũng đã cố gắng tạo ra một loại thuốc làm giảm tốc độ phân bào nhưng hiệu quả không đáng kể. Em bèn mang tài liệu và thuốc mới nghiên cứu được sang khu A để thảo luận với tiến sĩ Chu nhưng không ngờ ông ta...ông...ta...hự...a...

- Cậu làm sao vậy, mau tỉnh táo lại cho tôi.

Trịnh Khải ngã ra đất, cả người co giật liên tục, miệng mở rộng, từ khe miệng trào ra dòng dịch vàng hôi thối. Cậu ta vói tay, nói trong vô vọng

- Chị... mau giết em đi, em không muốn sống như một con quái vật nửa người nửa nhện đâu, ông ta đã cấy nó vào em...hự...hự... mau... nếu không... không kịp nữa.

Bên hông cậu ta da thịt bắt đầu nứt ra những cái chân khớp ngo ngoe bắt đầu lòi ra ngoài, Trịnh Khải hét lên đau đớn, cậu ta nắm lấy tay Hàn Nguyệt nói ngắt quãng như sắp rời khỏi cõi đời này, có lẽ vậy vì cậu sẽ chẳng còn là mình, chẳng còn nhân tính nữa:

- Cầu xin chị hãy chăm sóc cho ba mẹ em hãy bảo vệ họ nơi này không cảm chân chúng được lâu đâu, em... em sẵn sàng rồi, chị.-Trịnh Khải nhắm mắt thả lỏng như sắp được giải thoát, mặc kệ con đau xé thịt xé da của cơ thể đang biến đổi.

Rút ra con dao gọt hoa quả trong ba lô mà cô vừa tìm được ra, nắm chặt trong tay Hàn Nguyệt thờ dãi:

- Được, tôi sẽ giúp cậu, ra đi thanh thản.-Hàn Nguyệt cầm cây dao đâm mạnh vào ngực trái của Trịnh Khải, máu phun ra nhuộm đỏ cả mặt cô và gương mặt của cậu ta- một gương mặt thư thái an nhàn như đang chìm vào giấc ngủ vậy, không đau đớn, không sợ hãi. Một nhà khoa học đầy triển vọng đã ra đi như vậy, cậu không đáng phải chết chỉ là cậu tin nhầm người, tin tên Chu Bá Anh hồ ly xảo quyệt kia mà phải chết.

“Cậu yên tâm tôi sẽ coi ba mẹ cậu như ba mẹ ruột mà đối đãi và Chu Bá Anh hẳn có lẽ đã chết mà cho dù hắn có thoát được thì tôi cũng sẽ từ từ mà giết hắn đến xương cũng không còn” Hàn Nguyệt mở tay ra nhìn cái USB mà Trịnh Khải đưa cho mình khi nói lời cuối cùng ra nghỉ.

Lau đi vết máu trên mặt cô đứng lên tiếp tục chạy nhanh về phía lối thoát hiểm

Lúc này, trong phòng thí nghiệm một con quái vật mới đã được hình thành trở thành kẻ đầu sỏ khiến máu tươi sẽ nhuộm đỏ cả địa cầu.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Hàn Nguyệt cố gắng chạy nhanh nhất như có thể bỏ lại sau lưng tất cả sợ hãi, đau đớn, mất mát tất cả những gì mà một người chưa tròn 23 như cô không đáng phải trải qua. Nhưng thực tế đâu cho con người ta cơ hội để trốn chạy, sự khát máu hung hãn trong người cô đâu thể dễ dàng dập tắt, còn những khả năng đột biến khác người nữa. Tất cả như đánh thẳng vào lòng cô, lôi cô về cái thực tại khắc nghiệt này: xung quanh cô giờ đây là cả một bóng đêm bao trùm, ánh trăng âm u lạnh lẽo, tiếng côn trùng rả rích, đầu thu mà không khí oi nồng như đè nén tất cả khiến Hàn Nguyệt chỉ muốn ngã quỵ, buông bỏ mọi thứ.

Tiếng rú, tiếng thét sau lưng như chuông gọi hồn khiến cô dựng tóc gáy, Hàn Nguyệt lại tiếp tục chạy, chạy để thoát khỏi nơi này, chạy để sống.

Chạy không ngừng nghỉ suốt cả một đêm, tờ mờ sáng, Hàn Nguyệt dựa vào thân cây thờ hồn hèn, cô không nghĩ thể lực của mình lại tốt đến thế, hiện tại cô đã ra khỏi vùng ngoại ô chạy thêm một đoạn nữa hình như có một cửa hàng tạp hóa nhỏ thì phải, cô sắp thoát được rồi. Vừa thở cô vừa lấy nước từ ba lô ra uống rồi ăn thêm một thanh chocolate để lấy lại sức. Lại lấy ra USB mà Trịnh Khải đưa cho cô ra mân mê rồi lại đắm chìm trong suy tư: Chắc hẳn bây giờ LX đang cử lũ chó săn đi xối tung từng tấc đất nhà cô lên để tìm tất cả những tài liệu còn sót lại, Chu Bá Anh biết về kháng nguyên BA-Virus thì có lẽ LX cũng đã biết, chỉ đáng tiếc đó mới chỉ là ý tưởng ban đầu chứ thực ra ba mẹ cô đã nghiên cứu được hơn nửa chặng đường rồi và cô sẽ cố gắng hoàn thiện nó.

Hàn Nguyệt lại cau mày: Đáng lo hơn nữa là cơ sở nghiên cứu kia của LX cũng không thoát được những con quái thú kia quá lâu nếu cô không nhanh thì ngày tận thế cách con người không xa nữa đâu, phải suy nghĩ kĩ lưỡng vạch ra một kế hoạch hoàn hảo để ngăn chặn những điều tồi tệ nhất sẽ xảy ra. Trước hết phải lấy được tất cả tài liệu ba mẹ để lại sau đó công bố với giới khoa học và các chính trị gia về tình hình thực tế đang diễn ra.

Nhưng ai mà biết trong đó sẽ không có “cọc ngầm” của LX và ngài bộ trưởng chứ, quan trọng hơn là Hàn Nguyệt không hề biết là vị bộ trưởng nào

trong 19 vị bộ trưởng, nhân vật chủ chốt này luôn được nhắc đến nhưng không biết đích danh ai nên có lẽ cô sẽ không ngu ngốc mà mạo hiểm, Hàn Hạo đang bị giữ làm con tin không hành xử chu toàn sẽ khiến nó gặp nguy hiểm. Còn phe đối lập thì trong giai đoạn tranh cử này ai mà chẳng đối đầu nhau địch ta khó mà phân biệt, mọi manh mối đều mù mờ đứt đoạn, hừ chính phủ đến cùng cũng chỉ là những kẻ đầu sỏ giật dây trong cả một vở kịch đẫm máu. Vậy cô sẽ vừa thả mối câu với bên chính phủ và vừa tạo chỗ đứng cho chính mình.

Việc bị Chu Bá Anh phản bội giết hại ba mẹ cô tạo nên một vết rạn về tâm lý khiến Hàn Nguyệt dần không thể tin tưởng bất kì ai, chỉ khi mình tự cường đại thì mới có thể bảo vệ chính mình, bảo vệ những người mình yêu thương, bảo vệ những ai xứng đáng được bảo vệ. Hàn Nguyệt tự nhủ với chính mình như vậy và cô chắc chắn sẽ làm được dù có bao khó khăn trắc trở.

Một làn gió thổi qua làm Hàn Nguyệt không tự chủ được mà rung mình khiến cho USB đang cầm như muốn rơi xuống đất. Nhưng kì lạ nó không hề rơi dù bàn tay cô đã buông thõng, lật bàn tay lên cô thấy có những sợi tơ mảnh từ năm đầu ngón tay đang quấn chặt lấy USB như bao lấy một bọc trứng vậy. Hàn Nguyệt nhớ lại lời Chu Bá Anh nói với những tên lạ mặt kia là tơ nhện đột biến không thấm nước chịu được lửa và chống đạn, là những sợi tơ này ư? Vậy thì nó chẳng khác nào kim bài miễn tử cả tốt cho cô nhưng hại cho bao người, cô có nghĩa là những con MS kia cũng có, liệu con người sẽ chống trời thế nào với cả một đàn MS hung hăng khát máu, cô không muốn nghĩ và cũng không dám nghĩ.

Hàn Nguyệt nhìn mười đầu ngón tay của mình thật kĩ thì thấy ở mỗi đầu ngón tay đều có một cái lỗ nhỏ như núm tuyến tơ của nhện nhưng nhỏ hơn và khó thấy hơn nếu không nhìn kĩ thì gần như không thể phát hiện ra. Thật sự cô không biết cảm xúc của mình lúc này là gì nữa nên vui hay nên buồn, thấy tội lỗi trước nghiên cứu của chính cha mẹ mình. Nếu ở trên phương diện khoa học thì thật đáng khâm phục nhưng xét về sự an toàn của nhân loại thì đây là một quả bom nguyên tử thổi bay mọi sự sống.

Trời bắt đầu sáng dần, vì mọi cơ quan đều trở nên nhộn nhịp nên cô có thể cảm nhận được không khí trong lành thanh mát và chuyển động của vạn vật bắt đầu một ngày mới, vươn vai khỏi động cơ thể Hàn Nguyệt dùng tơ bọc USB lại làm thành một cái vòng đeo ở cổ để tránh mất, kiểm tra mọi thứ ổn thỏa cô lại tiếp tục chạy để nhanh đến trung tâm thành phố thực hiện kế hoạch của mình.

8 giờ.

Khí hậu biến đổi khiến cái nắng lúc tám giờ trở nên gay gắt hơn, trời càng nắng càng dễ mất sức, Hàn Nguyệt cũng không ngoại lệ, mồ hôi ở hai bên thái dương túa ra như tắm, những giọt mồ hôi chảy cả vào khoeo mắt khiến cho mắt cô rất lờn. Hàn Nguyệt dốc nốt những giọt nước cuối cùng vào cái miệng khô khốc của mình, cô cố gắng đi thật nhanh vì sắp đến cửa hàng tạp hóa rồi.

Trời không phụ lòng người, của hàng tạp hóa dần hiện ra trước mắt, đây là chỗ nghỉ chân trước khi vào thành phố nên có thể cô sẽ xin đi nhờ xe của ai đó được hơn nữa đây là cửa hàng tạp vụ nên không cần quá lo lắng trước diện mạo như một kẻ tâm thần trốn trại như cô: mặc quần áo của bệnh nhân, cả người lấm lem còn có vết máu chưa khô, cả người nhếch nhác.

Mở cửa bước vào, cô giật mình, cửa hàng tạp hóa tuy nhỏ nhưng vô cùng tiện lợi, số lượng mỗi mặt hàng không nhiều nhưng phong phú về chủng loại. Hàn Nguyệt dùng tơ bịt kín camera rồi cẩn thận kiểm tra cả cửa hàng xem có ai khác không mới bắt đầu “công việc ăn uống” của mình. Cô uống liền mấy chai nước rồi ăn mấy cái bánh mì. Vì tơ nhện chủ yếu tạo thành protein nên Hàn Nguyệt lấy hết tất cả những đồ ăn giàu đạm theo: sữa, đồ ăn có hạnh nhân, phô mai cả mấy loại rau củ sấy chứa protein,... Lấy đầy ba lô thêm cả một bao nhỏ nữa Hàn Nguyệt thực sự hận ông trời sao không cho cô mấy cái không gian gì đó như mấy nữ chính nữ phụ trong tiểu thuyết mặt thế ấy, giờ đồ quá nhiều mà không biết để đâu cho hợp lí.

Đang cố nhồi nhét vào bụng để giảm diện tích chứa đồ, Hàn Nguyệt mới nhớ ra mình chưa thay đồ, không thể ăn mặc kiểu này vào trung tâm thành phố được. Cô đứng dậy chọn vài bộ quần áo thể thao cơ bản tốt đi thay, sau khi rửa đi những vết bẩn trên người thì Hàn Nguyệt nghĩ ra một ý tưởng: cô dùng tơ tạo thành một bộ quần áo lót mỏng bên trong vô cùng nhẹ mà lại có thể bảo vệ cơ thể khỏi nguy hiểm, quá tốt. Cô còn tìm thêm vài con dao rọc giấy nhét vào trong đôi ủng da vừa thay để dùng khi cần.

Xong xuôi mọi thứ, chuẩn bị rời đi thì cô nghe thấy tiếng động cơ xe và tiếng bước chân của ba người đang tiến lại gần đây, nghe âm thanh bước chân và giọng nói thì đây là ba người đàn ông. Khoan... khoan đã... bọn họ là...

[/size]

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Ba người đàn ông vừa bước vào trong cửa hàng đã kéo ghế ngồi phịch xuống, mặt mày cau có:

- Trời thì nóng mà ba anh em mình lại bị cử đi hộ tống tiến sĩ Chu về trụ sở, thực khổ mà.

- Đừng phàn nàn nữa, mau tìm cái gì lót bụng đi.

Cả ba tên cùng đứng lên đi tìm đồ ăn, đi từ nửa đêm bây giờ họ đều đáng rất đói, bỗng dưng có một tên lên tiếng:

-Chúng mày tìm kiếm xung quanh xem có ai không, tất cả những đồ ở đây đều bị xếp rất lộn xộn và bị lấy đi với số lượng lớn, điều này rất khả nghi.

Nghe thấy thế hai tên còn lại cũng cẩn thận quan sát hơn.

Ba tên này chính là bọn chó săn của LX mà quan trọng hơn ba tên này trước kia được cử đi làm vệ sĩ cho ba mẹ cô, chắc chắn không thoát khỏi liên can đến cái chết của hai người. Ba tên này không thể sống nhưng có chết cũng không được thoải mái đâu. Hàn Nguyệt định chơi trò mèo vờn chuột với chúng một lúc, để xem có lấy được thông tin gì hữu ích không rồi giết cũng không muộn.

Hàn Nguyệt đẩy mấy cái lon bia rơi xuống đất để tạo tiếng động rồi nhẹ nhàng bám lên trần nhà quan sát ba con mèo bắt đầu nhìn đảo dác xung quanh.

Nghe thấy tiếng động ba tên chó săn giật mình kêu lên:

-Ai! Muốn sống thì mau ra đây.-Cả ba tên rút súng ra bày ra tư thế sẵn sàng chiến đấu.

Nhìn bọn chúng bắt đầu căng thẳng Hàn Nguyệt càng thích thú, cô không mất đi nhân tính nhưng tập tính săn mồi của nhện khiến sự khát máu trong cô trở dậy càng mạnh mẽ, nghe có vẻ biến thái đáng sợ nhưng nó khiến Hàn Nguyệt thích thú, cái thích thú của một sát thủ được săn thứ mồi mình yêu thích.

Để tăng thêm kịch tính Hàn Nguyệt dùng tay làm rơi thêm vài gói bánh nữa, tiếng động khiến những con mèo thêm căng thẳng chúng không dám thờ mạnh nhìn xung quanh, dù luôn cảm giác bị theo dõi nhưng cả ba tên lại không tìm được bất cứ ai, chúng bắt đầu sợ hãi và đây là lúc Hàn Nguyệt hành động.

Cô dùng tay đánh vào đầu một lực vừa đủ để khiến bọn chúng bất tỉnh nhân sự, dùng tay trói cả ba tên lại một góc cô từ từ thưởng thức bữa chò chúng tỉnh.

Khoảng 10 phút sau vừa tỉnh lại trong choáng váng thì bọn chúng đã nghe thấy tiếng cười khẩy của Hàn Nguyệt:

-Tỉnh rồi? Chắc cả ba người đang rất đói, nhỉ?

Bọn chúng nghe mà lạnh sống lưng, cô hỏi chúng mà như hỏi chính cô vậy và cả ba tên đều thấy bất an. Hàn Nguyệt ngồi xuống cầm dao lên vẽ từng đường lên mặt của tên ở giữa:

-Đừng sợ hãi, chỉ cần thành thật mà trả lời tôi là được, còn nếu không kết cục của các người không đơn giản là chết đâu.

-Cô...cô là Hàn tiểu thư, cô muốn gì ở chúng tôi, chúng tôi không biết gì cả.-Tên ở giữa mặt cắt không còn giọt máu run rẩy nói.

- À.- Cô lấy dao khứa một nhát lên ngực của hắn ta- Anh biết tôi sẽ hỏi điều gì à, gọi, thưởng cho anh đây.

- Cô đừng được nước làm tôi, cô không sợ ông chủ của chúng tôi sẽ giết chết cả hai chị em cô sao? Giờ cô chỉ là một đứa mờ côi không vây cánh có thể làm được gì?- Tên bên cạnh nói mạnh muốn lấy LX ra dọa Hàn Nguyệt.

- Thật khôi hài, các người nghĩ sẽ thoát được tôi sao,nếu không hợp tác thì không chỉ các người sống không bằng chết mà tôi sẽ khiến cả nhà các người không chết cũng đừng hòng được sống tử tế. Nói cho tôi biết tất cả những gì về cái chết của ba mẹ tôi và tình hình hiện tại của Hàn Hạo. Nói mau!

Nhắc đến an nguy của gia đình như đánh vào đòn chí mạng, cả ba tên bắt đầu xuống nước:

- Nếu cô có thể đảm bảo an toàn cho gia đình chúng tôi thì mọi chuyện có thể dễ dàng hơn.

-Được tôi đảm bảo.

Nghe lời cam đoan chắc chắn của Hàn Nguyệt bọn chúng bắt đầu khai mọi chuyện về cái chết của ba mẹ, trước kia cô cũng đã tưởng tượng ra nhưng khi nghe mọi chuyện cô vẫn không thể tin được, bọn chúng quá độc ác, những tên cầm thú bị tiền tài quyền lực che mờ mắt sẵn sàng giết chết bất cứ ai cản đường. Cố nén mọi đau thương đang trào ra nơi khóe mắt Hàn Nguyệt hỏi:

-Vậy các người có biết danh tính của ngài Bộ trưởng không?

-Chúng tôi...chúng tôi không biết rõ, lũ tôm tép như chúng tôi thì làm sao mà biết được chứ!

- Hừ...đừng đánh trống lảng tôi không ngại hành hạ đâu.

Nuốt nước bọt để đỡ run rẩy trước sát khí của Hàn Nguyệt, tên ở giữa nói:

- Chúng tôi chỉ biết ngài ấy có quyền lực lớn với quân đội không chỉ vậy ngài ấy cũng rất có tiếng nói trong thương giới, đó là tất cả những gì chúng tôi biết.

Đoàng! Đoàng! Đoàng!

Ba phát súng xé gió lao đến xuyên thủng ngực của hai tên chó săn, hai tên trước đó nói chuyện với cô chết ngay tức khắc còn tên kia phun ra một búng máu rồi nhìn Hàn Nguyệt cười trào phúng:

-Cô không thoát được LX chúng tôi đâu. Chỉ có đường...chết.

Nhìn bọn chúng từng tên một trút hơi thở cuối cùng trên mặt đất Hàn Nguyệt vẫn mặt không đổi sắc, giờ không phải là lúc sợ hãi hoảng loạn, cô không thể đoán trước được mọi chuyện nhưng không có nghĩa là thất bại ngược lại cuộc chơi lại càng kịch tính.

Nhặt điện thoại bên cạnh tên chết cuối cùng, nhìn xung quanh cô cảm nhận được xung quanh đây có một đến hai tay súng bắn tỉa và bên ngoài cửa hàng đang có ít nhất ba mươi người được trang bị vũ khí đầy đủ, một bữa tiệc thật hoành tráng làm sao! Và chắc chắn cô sẽ không để bọn chúng thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Từ các ngón tay tuôn ra những sợi tơ dài màu trắng hòa cùng với chất độc màu đen tạo thành một cái roi dài gần 3m, Hàn Nguyệt bắt đầu tìm chỗ an toàn để thoát khỏi tầm ngắm của súng bắn tỉa chuẩn bị chiến đấu.

Những tên bên ngoài chia thành hai tốp đi vào từ cửa sau và cửa trước đột kích bất ngờ nhưng thực ra Hàn Nguyệt đã biết từ trước. Cô vừa tránh súng bắn tỉa vừa dùng tơ giăng khắp phòng tạo thành thiên la địa võng một mẻ bắt gọn tất cả. Và những con mồi ngu ngốc đã tự sa lưới, tơ nhện dính chặt lấy cả người bọn chúng đứt không đứt giây cũng không ra, tất cả đều hoảng loạn.

Lúc này Hàn Nguyệt vung roi lên tạo thành những tiếng vút vút khiến những tên sát thủ giật thót. Cô bước ra từ trong bóng tối, nhìn bọn chúng bằng ánh mắt cao ngạo:

-Chắc LX đã phái các người tới đây để thủ tiêu tôi? Nhưng yên tôi sẽ không làm như vậy đâu mà để các người chết vì đói vì đau đớn và tiện thể cho phép tôi liên lạc với Chủ tịch Lục của tập đoàn LX để nói một tin vui cho ngài ấy biết.

Tất cả những tên sát thủ ở trong phòng đều nhìn cô với ánh mắt kì lạ cùng nghi kị nhưng cô chẳng quan tâm.

Cô đi lên phía trước cạnh một tên gần mình nhất để tránh viên đạn từ ngoài cửa sổ lao tới, đối diện đây có một ngôi nhà hoang chắc tên bắn tỉa đang ở đó, quả là một tay thiện xạ, Hàn Nguyệt nhìn máu chảy ra từ thái dương của tên cạnh mình nghĩ. Càng ngày cô càng lạnh lùng tàn nhẫn, cái chết của hắn chẳng làm cô suy nghĩ nhiều, cô tiếp tục nói:

-Ở đây ai là kẻ cầm đầu?

-Có chuyện gì?- Có tiếng nói phát ra trong đám người.

-Chắc phải có phương tiện liên lạc với ngài Lục chứ, tôi rất nóng lòng muốn báo tin tốt với ngài ấy.

-Sao tôi có thể tin cô, nếu thực sự có ý tốt thì bên trên đã chẳng phái nhiều người đi thủ tiêu một cô gái...

Tên đó chưa nói hết câu thì Hàn Nguyệt đã từ mặt đất bò lên trên trần nhà rồi nhẹ nhàng đứng trước mặt hắn:

-Vậy sao nhưng ở đây các người không có quyền nói không với tôi!

Cô dùng móng tay sắc nhọn của mình cào ra một ít thịt trên mặt của tên cầm đầu khiến hắn ta thét lên đau đớn. Hàn Nguyệt nhanh chóng rút điện thoại trong túi ngực tên này ra, mỉm cười:

-Tốt rồi, giờ đọc số đi nếu không muốn chết.

Hắn ta vẫn chống chế làm cô phải nặng tay hơn, bóp nát cằm của hắn cô nhìn hắn với ánh mắt nhiễm đỏ đầy khát máu:

-Nhanh!

Tên cầm đầu rú lên vì đau rồi nghiêng răng đọc số điện thoại của Chủ tịch LX ra. Bấm gọi Hàn Nguyệt nghe thấy một giọng nói khá sột rượt của một người đàn ông:

-Thế nào rồi? Đã dọn dẹp sạch sẽ chưa?

-Để ngài phải thất vọng rồi, ngài chủ tịch. Tôi vẫn còn khỏe mạnh lắm và tôi muốn nói cho ngài một tin.

Nghe giọng của Hàn Nguyệt làm Lục Cảnh Hành suýt rơi điện thoại, anh biết cô, không, phải nói là biết quá rõ vì từng là học trưởng hơn cô hai khóa, nếu không vì công việc, vì lợi ích của cả tập đoàn thì giờ có lẽ hắn cũng theo đuổi cô-một cô gái mạnh mẽ và xuất sắc về mọi phương diện. Những sự

ngiệp của hắn không cho phép hắn có cảm xúc không nên có, tất cả đều phải dựa trên lợi ích của tập đoàn, Lục Cảnh Hành hắng giọng:

-Ừm...phải tôi rất thất vọng và tin tốt từ Hàn tiểu thư là gì đây?

-À chỉ là vài tin tức từ hai dự án lớn của tập đoàn ấy mà, đủ để ngài một phen kinh hi!

Đầu dây bên kia im lặng vài giây mới nói:

-Thì ra là vậy, tiến sĩ Chu chỉ đạo thì chắc chắn phải có tin tốt rồi, chắc Hàn tiểu thư sau thí nghiệm vẫn còn yếu lắm nên hãy để chúng tôi hộ tống cô về trụ sở, em trai cô rất nhớ cô đấy.

- Đừng giờ giọng đe dọa, tôi sẽ không theo các người, anh biết đấy anh không thể động đến em trai tôi nếu hai chị em tôi có chuyện thì tất cả những tài liệu nội bộ bản thảo của các người sẽ ở trên mặt báo đấy, ngài có muốn mạo hiểm một phen không ngài Lục?

Cảm giác bị mất quyền kiểm soát mọi việc khiến Lục Cảnh Hành tức giận, hắn dậm vào tường rồi trầm giọng nói với cô:

- Cô chắc mình thoát được khỏi đó sao? Rốt cục thì hai dự án của tôi có vấn đề gì?

- Chắc chứ rất chắc chắn là đằng khác và dự án của chủ tịch có vấn đề gì không thì ngài nên đến đây mà tìm hiểu, vậy mới kích thích. Vậy chào thân ái, tôi sẽ gặp lại ngài sớm thôi và em trai tôi hãy chăm sóc nó tự tể nếu không chuyện gì sẽ xảy ra thì tôi không biết được đâu, thế nhé!

Kết thúc một cuộc nói chuyện “thân mật” với Lục Cảnh Hành, Hàn Nguyệt vui vẻ nhìn những tên xung quanh:

-Lũ chó trung thành, các người hãy chờ chủ mình đến nhé, chơi một lúc nữa tôi rồi đi đây.

Nghe chẳng ai nghĩ trong này lại tối tăm và đầy máu me mà nó giống như một bữa tiệc tối giữa những cô bạn thì đúng hơn. Và trò chơi đầy thi vị của Hàn Nguyệt rất đơn giản là hành hạ những tên này, không giết đâu có nghĩ là sẽ được bình an chờ “chủ” tới. Cô dùng cái roi của mình “lướt mạnh” qua những tên sát thủ đang bị mắc trên mạng nhện, roi đi đến đâu thì quần áo đều rách và thấm đẫm máu tươi, bị dính độc không nhiều nên bọn chúng sẽ không chết ngay mà da thịt chỉ chậm chậm hoại tử cùng với việc cơ bị teo không thể di chuyển. Chết không phải là đau đớn nhất, sợ hãi nhất mà cảm giác chết từ từ, không biết lúc nào mình chết mới là tận cùng của thống khổ. Trước kia cô không đủ tàn nhẫn không đủ mạnh nên mới không bảo vệ được những người mình quan tâm, yêu thương. Từ giờ trở đi cô sẽ thay đổi trong xã hội người ăn thịt người này không tự cường không thể tồn tại.

Đi lối cửa sau và thủ tiêu tên bắn tỉa nhanh gọn nhất có thể, cô lấy tất cả đồ ăn, nước uống, thuốc, súng đạn chất đầy lên một cái xe jeep tốt nhất của chúng. Hàn Nguyệt leo lên xe lái đi cô cần phải nhanh hơn nữa vì cô có linh cảm rằng LX sẽ không không chế được MS và BAZombie có khi còn khiến mọi việc tệ hơn.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

2 giờ đêm.

Hàn Nguyệt chuẩn bị đầy đủ những đồ cần dùng đến rồi đỗ xe ở một chỗ kín đáo cô dùng tốc độ nhanh nhất để chạy và cẩn thận bò lên trên tường nhà mình tránh những tên chó săn canh gác xung quanh.

Đã 5 ngày, không quá dài cũng chẳng quá ngắn nhưng đủ để khiến cuộc đời con người thay đổi, điều này đúng với Hàn Nguyệt. Cô mất ba mẹ, bị biến thành vật thí nghiệm và bị truy sát. Mọi thứ cứ đến cuốn cô đi khiến cô chẳng thể làm gì ngoài chấp nhận. Nhưng qua ngày hôm nay cô sẽ tự nắm trong tay tương lai của mình, cuộc đời cô cô định đoạt.

Hàn nguyệt thoáng trầm ngâm rồi đi vào nhà mình qua cửa sổ, vì các giác quan đều vô cùng nhanh nhạy nên cô có thể nghe, cảm nhận được chuyển động của mọi vật xung quanh mình trong một phạm vi lớn nên ung dung đi vào nhà mình mà không bị ai bắt gặp vô cùng dễ dàng. Mở tủ lạnh ra lấy ra vài quả táo và một hộp sữa, Hàn Nguyệt vừa đi vừa ăn ngon lành nếu có người chuẩn bị đến thì đi đường vòng hoặc bò lên trên trần, Hàn Nguyệt nghĩ kẻ ra ăn uống thế này cũng là một loại thú vị.

Và thú vị hơn cả đó là nhà cô có một căn hầm bí mật, đó là nơi để ba mẹ cô nghiên cứu, thí nghiệm, mọi tài liệu từ công khai cho tới cơ mật đều ở đây. Chỗ này không ai biết trừ ba mẹ và cô quan trọng là bây giờ nó sẽ là nơi cô xây dựng thế lực của chính mình. Ở đây có đầy đủ thiết bị, đồ ăn thức uống và còn có rất nhiều tiền mặt vì ba mẹ cô thích tự mình giữ tiền nên tiền trong thẻ rất ít. Trước kia Hàn Nguyệt cho rằng nó thật kì quái nhưng không ngờ nó lại vô cùng có ích vào lúc này, LX chắc chắn đang theo dõi nhất cử nhất động của cô chỉ cần cô rút tiền để lộ vị trí thì sẽ bị thủ tiêu ngay lập tức.

Vào nhà vệ sinh, Hàn Nguyệt dùng ngón chân cái ấn vào nút xả nước, nút xả nước này chính là chìa khóa để mở ra một con đường bí mật đến phòng thí nghiệm, nó có thể xác nhận dấu vân chân của cô, ba mẹ và Hàn Hạo, quả là một cách bảo mật độc đáo. Sau khi xác nhận đúng dấu vân chân, bức tường trước mặt cô tách ra hai bên lộ ra những bậc thang dẫn xuống dưới chỉ đủ lách vừa một người, Hàn Nguyệt vừa ăn táo vừa đi xuống theo ánh

sáng của đèn cảm biến nhiệt ở trên trần. Để vào được phòng thí nghiệm bí mật thì còn một ải nữa, ở cửa vào có một ống lấy mẫu máu nếu là máu của bốn người nhà cô thì có thể thuận lợi đi vào còn nếu không thì sẽ có một ma trận vũ khí sinh học tự chế đang chờ đón.

Cửa mở ra bên trong là một phòng thí nghiệm khá lớn vừa có chỗ để nghiên cứu lại vừa có phòng ngủ, phòng ăn vô cùng tiện nghi. Hàn Nguyệt miết nhẹ mặt bàn gần một tuần không được lau dọn có chút bụi bẩn mà hoài niệm trước kia ở đây luôn gắn liền với hình ảnh chuyên chú, nghiêm túc của ba mẹ còn bây giờ chỉ có im lặng đến quạnh hiu.

Bước về phía kết bảo mật, Hàn Nguyệt bấm mật khẩu rồi lấy hết tất cả tài liệu sổ sách của ba mẹ ra, trong này không chỉ có các dự án, nghiên cứu khoa học mà còn có các tài liệu, bằng chứng phạm pháp lách luật, trốn thuế của LX cùng hành vi tham nhũng của một số quan chức chính phủ. Lật giờ cẩn thận từng tờ giấy, Hàn Nguyệt hi vọng có thể tìm được thông tin về ngài bộ trưởng bí hiểm mà ai cũng nhắc đến kia nhưng một mẩu thông tin cô cũng không tìm được. “Giờ vội vàng tìm kiếm cũng không phải là cách hay tập trung vào hai dự án Góa phụ đen và BA-Virus trước”-cô nghĩ.

Không dễ bản thân nhân rồi quá lâu, Hàn Nguyệt lấy USB trong phong bì được cất cẩn thận trong két sắt và cả cái trên cổ mình ra. Trong USB của ba mẹ Hàn Nguyệt còn chưa xem hết, tình hình quá gấp gáp nên cô chỉ xem qua rồi vội giấu đi, bây giờ cẩn thận xem mới có thể hiểu hai dự án này một cách chi tiết. Đây là những nghiên cứu mang tính đột phá nếu công bố có thể gây tiếng vang lớn trong giới khoa học, nhưng nó lại không hề lí tưởng chút nào khi hiện thực hóa, việc đưa hai dự án này vào hoạt động đồng nghĩa là đi đường tắt đến công địa ngục.

Về BA-Virus nó là một loại virus thúc đẩy quá trình sinh trưởng đột biến của tế bào khiến chúng phân chia nhanh với tốc độ chóng mặt làm cho cơ thể phát triển vượt trội, nhưng tác dụng phụ mà loại virus này gây ra là tế bào thần kinh không thể phân chia khiến những đối tượng bị nhiễm trở về với bản năng nguyên thủy không khác là bao với những động vật linh trưởng như tinh tinh, khi thậm chí hung hãn và khát máu hơn; những tế bào thần kinh này gần như bị tiêu biến đi và nó trở thành nơi yếu nhất-từ huyết của chúng. Không chỉ vậy những con virus này tập trung chủ yếu qua khoang miệng, nước bọt chỉ một vết cắn virus sẽ nhanh chóng tràn vào vết thương hở trên da khiến người bình thường trở thành những con BA-zombie. Có một sự thật biến thái là cái tên BA-Virus này từ cái tên Bá Anh của lão Chu Bá Anh mà ra, thật biết cách tăng bốc mình của một kẻ hợm hĩnh đều cang luôn khao khát quyền lực, hư danh.

Xem thêm về kháng nguyên mà ba mẹ cô và Trịnh Khải đang nghiên cứu thì Hàn Nguyệt thấy ba mẹ đã nghiên cứu được một nửa chỉ là không áp chế được tác dụng phụ của kháng nguyên cùng với việc chưa thử nghiệm thực tế nên cả hai đều lo sợ rằng tác dụng phụ của kháng nguyên có thể khiến mọi việc tệ hơn. Còn Trịnh Khải dựa trên ý tưởng và một số tài liệu cơ bản của ba mẹ mà tạo ra kháng nguyên nhưng kháng nguyên này có tác dụng ngắn phải dùng liên tục hơn nữa còn khiến người dùng như bị nghiện phải lệ thuộc hoàn toàn vào nó nếu không khi thuốc hết tác dụng thì cơ thể sẽ biến đổi đến mức khó mà hình dung được.

Riêng về dự án Góa phụ đen thì những người bị cấy ghép ADN thất bại sẽ biến thành nửa người nửa nhện-những con MS. Nếu BA-zombie không thể sinh sản thì MS lại có khả năng sinh sản rất mạnh không khác gì các loài nhện trong tự nhiên nếu không sớm tiêu diệt chúng thì sớm muộn số lượng nhện sẽ áp đảo cả số lượng người sống. Nhưng nếu cấy ghép thành công thì chẳng khác gì đưa con người lên một tầm cao mới vừa có sức mạnh về thể chất vừa có giác quan nhạy bén khó ai bì được.

Hai dự án khoa học vô cùng cảm dỗ không chỉ với những người có lòng say mê khoa học mà còn với những kẻ tham lợi nhuận ham quyền lực. Ai có thể thoát khỏi cảm dỗ? Và bố mẹ cô những nhà khoa học chân chính đầy đam mê nhiệt huyết với nghề lại tham gia vào cái dự án chết chóc này rồi mất cả tính mạng. Xem đoạn video mà ba mẹ cô quay lại trước khi bị bọn chúng giết hại, bên tai Hàn Nguyệt văng vẳng lời dặn dò của hai người:

-Ba mẹ không có quyền được xin tha thứ, hai nghiên cứu này là một tội ác không thể dung thứ, ba mẹ muốn chuộc lại lỗi lầm của mình nhưng không còn cơ hội nữa rồi bọn chúng sắp đến đây rồi sẽ rất nhanh thôi. Ba mẹ thật vô dụng không thể bảo vệ các con còn khiến các con bị liên lụy, hãy chăm sóc nhau và thay ba mẹ sửa chữa lỗi lầm. Mọi tài sản trên giấy tờ đều là ảo, tất cả tiền bạc đều ở ba kết bảo mật trong phòng thí nghiệm, hai cái còn lại mật khẩu là...đừng quên đây; còn bất động sản đều gửi ở nhà chú Lăng các con muốn lấy lúc nào cũng được. Ba mẹ yêu các con Hạo, Nguyệt, hãy sống sót!

Lời nói yêu thương cuối cùng của ba mẹ hòa cùng tiếng nức lên của Hàn Nguyệt, cô nhớ ba mẹ, cô mệt mỏi quá tại sao chuyện này lại xảy ra với gia đình cô? Nhưng cô không thể lùi bước, cô phải bảo vệ em trai, chữa khỏi bệnh cho nó, báo thù cho ba mẹ.

Đóng máy tính, sắp xếp lại tài liệu, Hàn Nguyệt đi ra ngoài, cô phải chuẩn bị nhiều thứ, phòng hơn chống vì cô luôn linh cảm rằng sẽ có chuyện xấu xảy ra hơn nữa có mạnh thì mới lật đổ được LX nên xây dựng cho mình một thể lực vững chắc là vô cùng quan trọng lúc này. Lên trên nhà chính Hàn Nguyệt thấy một tên đang ngồi trên ghế ngủ gà ngủ gật, đêm nên bọn chúng có vẻ lơ là cảnh giác nên cô có thể thuận lợi di chuyển. Bám trên trần nhà cô dùng tờ dính chặt vào điện thoại để ở trên bàn và kéo nó lên, cầm điện thoại trong tay Hàn Nguyệt vui vẻ bỏ ra ngoài cửa sổ. Dựa vào tường cô mở điện thoại ra bấm số gọi cho một người, một giọng nói khàn khàn ngái ngủ vang lên:

-A lô, ai vậy?

-Đi chơi đêm với em không?

Im lặng...

-Nguyệt...Nguyệt...là em đúng không, em đang ở đâu? Anh đến ngay đây.

-Nhà em.

Ấn kết thúc cuộc gọi cô mỉm cười, từ bé đã vậy lúc nào cũng vội vội vàng vàng.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10

Trong phòng họp tại trụ sở của tập đoàn LX, mười người ngồi xung quanh bàn tròn kẻ thì đăm chiêu người thì như ngồi trên đồng lửa. Ngồi trung tâm hội nghị, Lục Cảnh Hành nắm chặt tài liệu trong tay nghe thư ký thông báo tình hình ở khu nghiên cứu, càng nghe thì tập giấy trong tay hắn như bị vô nát. Nhìn những cấp dưới của mình toàn lũ vô dụng Lục Cảnh Hành tức giận đập mạnh xuống bàn:

- Tôi trả tiền hàng tháng cho các người là để trang trí sao? Tình hình hiện giờ của khu nghiên cứu vô cùng khẩn cấp nếu không nghĩ ra phương án giải quyết thì ngày mai đừng xác đến công ti nữa.

Cả phòng họp hội đồng quản trị chìm trong im lặng, tiếng hít thở cũng khó mà nghe thấy được. Hiện tại khó mà đưa ra một phương án chu toàn, vừa tiêu diệt được những con quái vật đột biến kia vừa không tổn hại bất cứ điều gì cho công ti cả về tài chính lẫn danh tiếng. Ngay cả người đứng đầu tập đoàn - Lục Cảnh Hành cũng rơi vào bế tắc, hắn đã đổ rất nhiều tiền bạc vào hai dự án khoa học kia hủy đi thì mọi tiền bạc coi như mất hết, không kịp quay vòng vốn để bù vào lỗ hổng này thì công ti có thể sẽ phá sản mất, danh vọng, quyền lực, hắn sẽ chẳng còn gì. Chưa kể nếu ngài bộ trưởng mà biết dự án thất bại thì cả tập đoàn LX này sẽ không thể nào chống đỡ nổi con thịnh nộ của ông ta.

Reng... reng... - Tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ bầu không khí trầm mặc của phòng hội nghị.

Lục Cảnh Hành nghe máy:

- A lô, không biết ngài gọi có chuyện gì?

- Hừ... một lũ bất tài vô dụng, cậu tưởng tôi không biết chuyện gì đang xảy ra sao? Khốn nạn một lũ ăn hại, sắp đến cuộc tranh cử rồi nếu chuyện này mà vỡ lở ra thì đi tong hết.

Ngài Bộ trưởng quyền lực đang tức sôi máu dùng những lời khó nghe nhất để mắng chửi Lục Cảnh Hành, hắn nghe ông ta nói mà chỉ biết nuốt cục tức trong họng xuống, giờ không phải là lúc thêm dầu vào lửa:

- Chúng tôi thành thực xin lỗi ngài nhưng hiện tại bên LX cũng chưa có biện pháp ngăn chặn...

- Lũ vô dụng các người thì làm nên trò trống gì, nếu muốn giải quyết êm xuôi đôi bên cùng hưởng lợi thì từ giờ LX phải nghe theo lệnh của tôi, yên tâm LX vẫn là của cậu.

...

- Được, tôi đồng ý. - Cân nhắc thiệt hơn thì đây là cách duy nhất, ông ta cùng LX cùng hội cùng thuyền nếu có ý định gây bất lợi cho tập đoàn thì chẳng khác nào tự sát.

- Tốt, chủ tịch Lục quả là một người khôn ngoan không phụ sự kì vọng của tôi chút nào. Kế hoạch của tôi nói khó thì không khó nhưng có thực hiện được hay không thì chủ tịch phải nghe theo mọi chỉ thị của tôi, một bước sai đôi bên đều vạn kiếp bất phục.

- Ngài cứ nói.

- Cũng đơn giản thôi là thế này...

Lúc này Hàn Nguyệt đang đi mũi giày xuống đất chờ người đến đón. Người đến đón cô vừa có thể gọi là cu li vừa có thể gọi là anh trai vừa có thể gọi là thanh mai trúc mã... nói chung là người này cô cũng không biết nên gọi là gì nữa thân hơn bạn nhưng cũng không hẳn là người yêu. Lăng Tuệ Khiêm tên này sinh trước cô mười ngày nhưng như một đũa lên năm vậy ít nhất là với cô, cha của hắn ta Lăng Tuấn Linh là anh em kết nghĩa với nhau, hai người lớn lên cùng nhau rồi học cùng nhau cho tới đại học, kết hôn, sinh con cũng cùng lúc. Nếu ba cô làm về nghiên cứu khoa học thì chú Lăng lại chuyển sang buôn bán thiết bị y tế có thể nói là cạnh tranh với LX nhưng cũng khó mà vượt được một tập đoàn kinh doanh lâu đời lại mạnh nhất về y tế như LX. Chú Lăng quang minh chính đại bao nhiêu thì Lăng Tuệ Khiêm lại làm mấy việc chỉ thuộc về xã hội đen. Sau khi hoàn thành khóa huấn luyện ở quân đội hắn chán ghét chính trị tự mình lập ra một tổ chức tên Thiên Điều chuyên đào tạo sát thủ, vệ sĩ luôn sẵn sàng nhận lệnh khi có những “đơn đặt hàng” từ những kẻ có tiền, có quyền ngoài ra còn chiêu mộ các hacker để thu thập những thông tin, dữ liệu tối mật, thì thoảng nếu có hứng Lăng Tuệ Khiêm lại tham gia vào vài vụ rửa tiền coi như giải trí.

Ngẫm ra nếu tên này tham gia vào kế hoạch của cô chắc chắn sẽ giúp được cô rất nhiều, hắn vừa có năng lực vừa thích chọc vào mấy người trong giới chính trị. “Mà sao lâu tới thế nhỉ?” - cô sốt ruột nghĩ.

Ấm áp. Quen thuộc. Một vòng tay xiết chặt lấy eo Hàn Nguyệt, đầu dụi dụi vào vai cô hít hà lấy cái mùi hương mà hắn nhưng nhớ bấy lâu. Lăng Tuệ Khiêm như muốn bóp nghẹt Hàn Nguyệt để thỏa nỗi nhớ nhưng lo lắng của mình nhưng thấy ôm quá chặt nên hắn lại vội buông ra. Việc đầu tiên hắn làm

là xem cô có bị thương chỗ nào không, giặt một lọn tóc của cô, hắt cái gắt:

-Con nhóc bướng bỉnh, em đã đi đâu suốt mấy ngày qua điện thoại không nghe cũng không để lại một lời nhắn để người khác đỡ lo.

Dùng một lúc như nghĩ đến điều gì Lăng Tuệ Khiêm lại ôm chặt cô vào lòng:

- Đừng quá đau lòng, anh nhất định sẽ bảo vệ em và trả thù cho cô chú. Muốn khóc thì cứ khóc đi đừng cố tỏ ra mạnh mẽ làm gì, vai anh đây khóc đi rồi anh lau nước mũi cho.

Khóc không khóc nổi cười cũng cười chẳng xong,Hàn Nguyệt chỉ muốn đắm vào mặt tên này:

-Đồ thần kinh này có an ủi người khác cũng không xong, yên tâm em đã khóc cho đã rồi từ giờ em sẽ chỉ tập trung vào việc báo thù và bảo vệ Hàn Hạo thôi.

-Vậy em bỏ mặc anh à?

-Thần kinh!...Nhỏ tiếng chút có người đang tới đây.

Cảm nhận tiếng bước chân cách mình khoảng 5m, Hàn Nguyệt bắn tên từ ngón trỏ ra, tay bám vào tường kéo cả hai người lên, chưa kịp để khép lại cái miệng đang há rộng của mình để hỏi rõ ràng thì Lăng Tuệ Khiêm đã bị Hàn Nguyệt trùng:

-Im!

Hai người treo mình trên tường cho đến khi tên bên dưới bỏ đi rồi nhanh chóng thoát ra ngoài. Sau khi lên xe an toàn, Hàn Nguyệt quay sang nói với tên bên cạnh:

- Chờ em về nhà anh đi, em có chuyện muốn bàn bạc với chú Lăng.

-Ừ, anh cũng muốn em về đây càng an toàn.

Nhà của Lăng Tuệ Khiêm giống như ngôi nhà thứ hai của cô,từ bé đến lớn rảnh rỗi lúc nào là cô lại đến đây chơi, cô Lăng là kim chi ngọc diệp của người đứng đầu Giao Long hội nên vô cùng cá tính mấy món nghề của con nhà võ đều tinh thông cả nên rất hợp với cô, hai cô cháu như bạn tâm giao của nhau vậy. Hàn Nguyệt vừa bước vào cổng thì cô Lăng đã chạy ra kéo cô vào nhà, vừa kéo vừa nắn bóp tay chân cô:

- Cô đã nói bao nhiêu lần rồi có làm gì cũngphải ăn uống cho đầy đủ,chăm sóc bản thân thật tốt, nhìn xem cả người gầy gò, mặt mũi xanh xao, từ giờ ở đây với cô cô sẽ chăm con. Con bé đáng thương này ba mẹ con...

- Được rồi Hoàng Lan con bé vừa đi xa về mệt mỏi để nó nghỉ ngơi trước đã.-Lăng Tuấn Linh nhắc vợ.

-Em quên mất! Nào ngồi xuống đây cô gọi người đem thức ăn lên cho cháu nhé!

Nhìn mọi người vì mình mà bận rộn cô lại nhớ đến ba mẹ, ba mẹ cô cho dù bận thế nào cũng luôn lo lắng hết lòng vì cô. Ngăn dòng lệ nóng sắp trào ra nơi khóe mắt, Hàn Nguyệt nắm tay Tô Hoàng Lan cười:

-Không cần đâu cô, con ăn rồi, mọi người con có chuyện muốn nói.

Sau khi nói cho cả ba người biết về hai dự án khoa học của LX cũng như mục đích của bọn chúng và tình hình hiện tại đang vô cùng nguy hiểm, Hàn Nguyệt nói:

- Con muốn báo thù cho cha mẹ và bảo vệ Hàn Hạo hơn nữa nếu những quái vật đột biến ấy mà xổng chuồng thì tai họa sẽ ập đến trong đó có cả trách nhiệm của ba mẹ con, con muốn ngăn chặn việc này vừa để sửa chữa lỗi lầm vừa giúp mọi người có như tích đức cho ba mẹ con nơi chín suối. Con muốn tham khảo ý kiến của cô chú.

Tô Hoàng Lan xoa đầu Hàn Nguyệt mỉm cười:

- Đứa bé ngốc, cô chú không những cho con ý kiến mà còn toàn lực giúp đỡ con ấy chứ. Chúng ta là người một nhà, hoạn nạn có nhau, bọn chúng đã giết hại ba mẹ con lại còn làm nhiều việc ác độc bản thủ không thể tha thứ, chúng ta nhất định phải khiến bọn chúng sống không bằng chết.

- Con...con cảm ơn cô chú rất nhiều.-Hàn Nguyệt không thể kìm nổi xúc động mà rơi nước mắt.

-Đừng khóc, cô không giỏi dỗ trẻ con đâu, con mà khóc cô đau lòng chết mất.

Nhìn cô Lăng cuống cả lên làm Hàn Nguyệt bật cười:

-Không khóc, mẹ con không có khóc.

Lần nào cũng vậy chỉ cần gọi cô Lăng là mẹ, cô đều cười toe toét như đứa bé con được cho kẹo vậy:

- Thế mới đúng, giờ con hãy gọi cô chú là ba mẹ nhé, cô chú sẽ thay ba mẹ con chăm sóc con và Hàn Hạo.

- Vâng ba mẹ.

Nghe Hàn Nguyệt gọi cả chú và cô đều mỉm cười, ” Ba mẹ à hai người đừng lo lắng cho hai chị em con quá nhé vì giờ cô chú sẽ là người ba người mẹ thứ hai của bọn con tiếp tục vun đắp tình yêu thương của hai người.”-Hàn Nguyệt thầm nói với ba mẹ mình.

- Em à, chắc con nó mệt rồi mình bảo vú Hà làm vài món ăn vặt mà Hàn Nguyệt thích rồi chuẩn bị nước tắm cho nó. Nguyệt, Khiêm vào thư phòng nói chuyện với bố.-Lăng Tuấn Linh nhìn ba người nói.

Nghe thế mẹ Lăng lại tắt bật chuẩn bị đồ ăn vặt cho Hàn Nguyệt còn ba người đi vào thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Trong thư phòng của ba Lăng có rất nhiều sách vô cùng đa dạng phong phú, Hàn Nguyệt từ nhỏ đã mê sách nhưng cô cũng chưa đọc hết được số sách trong thư phòng này. Lướt tay qua từng quyển sách và ngửi cái mùi đặc trưng chỉ có ở sách, Hàn Nguyệt cùng Lăng Tuệ Khiêm ngồi xuống sofa đối diện Lăng Tuấn Linh, ông nhìn hai đứa trẻ trước mặt mình cười từ ái rồi nói với Hàn Nguyệt:

- Muốn thực hiện kế hoạch lật đổ LX thì phải cứu Hàn Hạo ra trước sau đó mới có thể xây dựng thế lực của chính mình được. Mọi người đều bị LX che mắt tưởng rằng gia đình con gặp tai nạn giao thông không qua khỏi, chúng còn lấy được cái tiếng nhân hậu khi giúp trẻ mồ côi người vô gia cư nhưng thực ra là thu thập vật thí nghiệm. Nếu chúng ta có thể lật tẩy được bộ mặt xấu xa của LX thì chính là đánh cho nhà họ Lục một đòn chí mạng, mấy năm nay tập đoàn LX chỉ là con hổ giấy thôi. Lục Long chết đi để lại một cơ ngơi đồ sộ. Nếu Lục Cảnh Hành cố gắng phát triển thì Lục Thiên Thành lại vùng tiền như rác, tự dâng cổ phần vào tay các công ti khác khiến LX dần bị rút lõi bề ngoài thì hào nhoáng nhưng thực chất chỉ là thùng rỗng kêu to.

- Con cũng có nghe về chuyện này nhưng Lục Cảnh Hành đã tìm cho mình một cây đại thụ, người này là một trong các bộ trưởng, con nghe hai tên sát thủ của LX nói rằng người này có quyền lực rất lớn khó mà ứng phó hơn nữa ngài bộ trưởng này rất bí ẩn con không tra được manh mối gì về danh tính của ông ta.- Hàn Nguyệt cau nhẹ đôi lông mày.

Khẽ nhấp một ngụm trà nóng ba Lăng trầm ngâm:

- Không ngờ còn nhiều ẩn tình như vậy chính vì thế khi hành động càng phải cẩn thận đừng đánh rắn động cỏ.

Lăng Tuệ Khiêm xoa thái dương một hồi:

- Chỉ sợ Lục Cảnh Hành sẽ không dễ dàng từ bỏ hai dự án như vậy đâu, hai tháng trước Thiên Điều của con điều tra được tên họ Lục này tham gia vào một vụ rửa tiền, số tiền mà hắn nhận được không nhỏ đâu không những thế hắn còn dùng số tiền này và một món tiền lớn của LX để làm gì đó vô cùng mờ ám. Lúc ấy con nghĩ là hắn lại tiếp tục thu mua được phẩm lậu ở bên kia biên giới nên không điều tra kĩ giờ nghĩ lại rất có thể hắn ta dùng tiền này vào hai dự án kia. Tiền nhiều như vậy nếu hủy hai dự án hay chỉ cần báo chí đánh hơi được thì.-Lăng Tuệ Khiêm làm động tác cắt cổ rồi nhếch miệng cười.

Ba người cùng nhau bàn bạc chuyên tâm đến mức mẹ Lăng vào từ lúc nào cũng không biết. Đặt điểm tâm xuống bàn, bà vuốt tóc Hàn Nguyệt:

- Ăn đã rồi nói, con đừng lao lực quá, ăn xong ba người nói đôi ba câu nữa rồi ngủ đi muộn rồi, việc gì thì cũng để mai đi.

Lệnh của mẹ ai dám trái cả ba người đều gật gù tỏ vẻ đã hiểu rồi nhanh chóng vừa ăn vừa bàn chuyện rồi ai về phòng người đấy. Phòng của Hàn Nguyệt đối diện phòng của Lăng Tuệ Khiêm, đã lâu lắm rồi cô không ngủ ở đây nhưng phòng lúc nào cũng sạch sẽ gọn gàng, căn phòng này được mẹ và mẹ Lăng đích thân trang trí từng thứ một, trước kia với cô nó chỉ là một căn phòng nhưng giờ nó lại vô cùng trân quý bởi nơi này đã từng có bóng dáng, hơi ấm của mẹ cô.

- Bánh bèo chuẩn bị mít ướt đấy hả? Ngủ đi đừng bắt anh phải bế em vào phòng! - Tên phá đám đứng ở đằng sau giựt giựt tóc cô.

Không để cho tên phá đám này tiếp tục hành vi của mình Hàn Nguyệt lùi ra sau giật một phát vào chân rồi quay lại dằm vào ngực tên đằng sau. Tuy không dùng lực quá mạnh nhưng cũng đủ cho Lăng Tuệ Khiêm chữa thói đùa dai:

- Á...đau!

- Em đi ngủ không cần anh nhắc. Ngủ đây.

-Đội đã.

Lăng Tuệ Khiêm giam Hàn Nguyệt trong vòng tay của mình để hai người có thể nhìn vào mắt nhau:

- Anh biết em rất đau lòng nhưng anh không muốn nhìn em tự mình đau khổ. Anh luôn ở đây mà em có thể dựa vào anh bất cứ lúc nào, em hiểu tình cảm mà anh giành cho em đúng không?

- Em hiểu chứ rất hiểu nhưng với em mối quan hệ của chúng ta rất mơ hồ, em muốn chắc chắn và ổn định, em muốn yêu anh chứ không chỉ là dựa vào anh. Nếu giờ em vội vàng chấp nhận tình cảm này thì nó sẽ không phải là tình cảm mà anh và em mong muốn. Hiện tại có quá nhiều việc ngoài ý muốn nên hãy cho em thời gian, em đang rất rối.-Hàn Nguyệt nhìn Lăng Tuệ Khiêm với ánh mắt khẩn cầu, cô cũng muốn được mở lòng mình vì sau những lời nói hành động đặc biệt quan tâm nhau từ lúc cả hai ý thức về tình yêu thì đây là lần đầu tiên Tuệ Khiêm bày tỏ với cô.

Nhẹ vuốt mái tóc của cô Lăng Tuệ Khiêm mỉm cười:

- Thế với anh là tốt rồi anh cứ nghĩ em sẽ nói là em chỉ coi anh là anh trai chứ. Thời gian anh có cả đời tùy em sử dụng chỉ cần em luôn hướng về anh coi anh là chỗ dựa vững chắc nhất là được.

- Em biết. Mà em đi tắm đây bản chết đi được anh không thấy đầu em toàn là bụi bẩn hay sao mà còn động vào.-Nói rồi Hàn Nguyệt nhanh chóng thoát ra khỏi vòng tay của Lăng Tuệ Khiêm chạy vào phòng.

Chân chưa bước vào phòng đã bị lôi lại, lại còn bị ghé vào tai thì thà thì thầm:

- Ngủ ngon và khi nào kể cho anh bí mật đang xảy ra trong cơ thể của em nhé! Nhớ đấy!

Tắm xong nằm trên giường nghĩ về những điều Lăng Tuệ Khiêm đã nói với mình: cô nghĩ có lẽ mình sẽ suy nghĩ nghiêm túc về tình cảm của hai người và cô biết anh muốn biết về chuyện xảy ra ở nhà cô, cũng phải người thường ai có thể bắn ra tơ cơ chứ? Liệu khi biết cô đã trở thành một Góa phụ đen người không phải người nhện không phải nhện thì liệu Lăng Tuệ Khiêm có còn nói những lời yêu với cô như lúc này không?

Ở phòng đối diện Lăng Tuệ Khiêm vui sướng ngắm bức hình của anh và Hàn Nguyệt hồi bé mỉm cười: “Cuối cùng anh cũng nói ra được tuy chỉ thành công một nửa nhưng chắc chắn có một ngày em sẽ chính thức là người yêu của anh, sẽ không quá lâu nữa đâu.”

Hai người cùng nghĩ về nhau nhưng lại nghĩ theo hướng khác nhau rồi dần chìm vào giấc ngủ. Họ cần nghỉ ngơi vì ngày mai sẽ là một ngày dài.

Rầm...

Gào...

Âm thanh xé toạc màn đêm tĩnh lặng mang theo mùi máu, mùi hôi và sự hủy diệt.

Những cánh cửa không giam nổi những đứa con của Thần Chết, khi nguồn thức ăn đã hết những con MS và BAZombie nổi đuôi nhau ra ngoài chúng di chuyển nhanh và tỏa ra các hướng với số lượng lớn.

Nhanh thôi, chúng sẽ đến những khu dân cư đông đúc nơi con người-nguồn thức ăn dồi dào của chúng sinh sống.

Tận thế đang đến gần và Hàn Nguyệt liệu có ngăn được điều này?

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Sáng hôm sau, sau khi nghe mẹ Lăng dành ra gần mười phút để dặn dò thì Lăng Tuệ Khiêm và Hàn Nguyệt mới được ra khỏi nhà. Đến Thiên Điều hội, Lăng Tuệ Khiêm triệu tập anh em lại nói sơ lược tình hình và giao nhiệm vụ cho từng người. Tất cả những người này đều là anh em cùng vào sinh ra tử với Lăng Tuệ Khiêm nên có thể tin tưởng và ngay cả anh cũng chỉ nói sơ lược nên Hàn Nguyệt cũng không lo lắng sẽ bị lộ những thông tin cơ mật.

Thiên Điều hội có tai mắt ở khắp mọi nơi thu thập thông tin và hoàn thành nhiệm vụ rất nhanh. Chưa đầy mười lăm phút Hàn Nguyệt đã biết được em trai cô đang ở đâu và tình trạng sức khỏe của nó. Nhưng điều bất thường là khu thí nghiệm ở ngoại thành có biến nhưng ở LX lại vô cùng bình thường, bình thường đến bất bình thường. Chẳng lẽ có ẩn tình gì đó mà cô không biết, ngay cả Thiên Điều cũng không tra ra được. Lăng Tuệ Khiêm nắm tay Hàn Nguyệt:

-Đừng quá lo lắng, chúng ta sẽ sớm biết được thôi. Trước tiên nghĩ cách cứu Hàn Hạo ra đã càng lâu càng nguy hiểm.

-Anh nói đúng, chúng ta phải cứu Hàn Hạo trước.

Sau một tiếng bàn bạc kĩ lưỡng và thống nhất đến tối sẽ bắt đầu hành động. Hàn Nguyệt muốn cùng Lăng Tuệ Khiêm đi xem xét những mảnh đất đứng tên cô và mua một số đồ cho Hàn Hạo. Nhưng vừa ra khỏi phòng thì Hàn Nguyệt nghe thấy từng đợt sóng âm dội thẳng vào người cô, trong gen đột biến mà những vật thí nghiệm dự án Black Window có loài nhện sói, chúng mời gọi bạn tình bằng cách tạo ra sóng âm thanh, kì lạ hơn là cô lại có thể cảm nhận được sóng âm này từ một khoảng cách khá xa khoảng hơn 200m mà nhện sói bình thường không thể tạo được những sóng âm xa đến thế, chẳng lẽ...

Chạy ra khỏi tòa nhà và cố gắng tìm kiếm nơi phát sóng âm, cô có thể cảm nhận được vật phát ra tín hiệu “mời gọi” này đang di chuyển, cô càng chạy đến gần thì sóng âm càng mạnh nhưng khi đến nơi thì vật đó lại bốc hơi một chút dấu vết cũng không còn.

-Khôn kiếp!

-Nguyệt, có chuyện gì mà em chạy nhanh quá vậy? – Lăng Tuệ Khiêm vừa thở vừa nói.

- Có gì đó rất lạ ở đây.-Hàn Nguyệt nghi ngờ nhìn xung quanh.

- Làm gì có đâu, mau trở về chúng ta còn có rất nhiều việc phải làm đấy. –Anh thúc giục.

Cố đè nén sự cảnh giác và bất an trong lòng, Hàn Nguyệt cùng Lăng Tuệ Khiêm quay về nhưng chuyện vừa rồi càng khiến trực giác mách bảo với cô rằng giông tố sắp ập tới nuốt trọn tất cả.

Hai người vừa đi một lúc thì từ trên cây rơi xuống vài cái chân nhện đầy máu thịt, trong tán cây xác một con MS treo lơ lửng, từng giọt máu rơi xuống thấm đẫm cả mặt đất. Hàn Nguyệt không cảm được sóng âm nữa cũng bởi vì con MS trôi về gen nhện sói này đã chết, bị giết một cách nhanh gọn và tàn độc.

Chập tối, khi màn đêm buông xuống khiến những tia nắng cuối cùng nơi chân trời tắt lịm. Hàn Nguyệt, Lăng Tuệ Khiêm và năm người nữa di chuyển phía sau trụ sở của LX, nơi này là một cái ngõ nhỏ ít người qua lại nên bảy người chụm lại bàn bạc lại trước khi hành động, lần này nhất định không được xảy ra chuyện gì. Lăng Tuệ Khiêm phóng to vị trí của Hàn Hạo trong bản đồ:

- Nơi này gần với phòng thí nghiệm, giống như phòng ở cho bệnh nhân nhưng chẳng khác gì giam lỏng. Từ camera an ninh có thể thấy được ở cửa ra vào có hai tên canh gác chưa kể trong phòng còn có camera, chúng ta chỉ có thể trà trộn vào lúc đưa thức ăn hoặc thuốc để cứu người ra ngoài. Jack, cậu có thể vô hiệu hóa camera không?

Jack-một hacker, chuyên gia về các loại máy móc thiết bị điện tử của Thiên Điều hội chỉ vào vào máy tính:

-Được nhưng chỉ tối đa trong vòng 15 phút thôi, hệ thống bảo mật của LX không đùa được đâu.

-Thế là tốt rồi, từ giờ đến lúc đưa thuốc là 20 phút nữa mọi người kiểm tra lại vũ khí, tư trang chuẩn bị đột nhập vào trong, xong việc tập trung tại đây.- Lăng Tuệ Khiêm nhắc nhở.

Trước khi tiến vào LX anh nói nhỏ với Hàn Nguyệt:

-Tự bảo vệ mình và đừng cho họ thấy sức mạnh của em vội.

-Ừm

Bảy người kiểm tra lại tư trang rồi chia nhau ra hành động. Jack tìm một chỗ kín đáo để xâm nhập vào mạng lưới máy tính của LX, dùng cách nhanh nhất để vô hiệu hóa camera trên đường đến chỗ Hàn Hạo khiến nhân viên an ninh nhìn vào camera chỉ là ảnh được chèn vào. Cách này an toàn nhưng không thể dùng trong thời gian dài, bọn chúng rất nhanh sẽ nhìn ra điểm bất thường.

Vào bên trong, Hàn Nguyệt thấy vô cùng bất bình thường, cô đã đến đây rất nhiều lần nên biết nơi này không có vắng vẻ như hiện giờ chỉ có vài nhân viên, sáu người đột nhập nhưng chẳng khác gì ung dung mà đi vào. Hàn Nguyệt cảm nhận những rung động âm thanh quanh mình trong bán kính gần 500m thì ở đây có chưa tới 70 người, còn có... thứ gì đó, thứ này chắc chắn không phải người, giống như là...

-Tất cả mọi người cẩn thận tôi cảm nhận được có BAZombie và MS đang ở đây, chúng rất khó đối phó tránh được bao lâu thì tránh nếu phải đánh thì đầu của BAZombie là yếu nhất.

Năm người còn lại chưa bao giờ chạm mặt những con quái vật đột biến nắm chặt súng trong tay, trán bắt đầu lấm tấm mồ hôi. Năm lấy bàn tay đang nắm chặt của Lăng Tuệ Khiêm, Hàn Nguyệt mỉm cười:

-Đừng quá căng thẳng, cả BAZombie và MS chưa đến 10 con, em cảm giác như bọn chúng định test năng lực của em vậy. Yên tâm nếu hành động nhanh gọn thì khả năng không phải cận chiến rất cao.

Lăng Tuệ Khiêm lấy tay mình bọc lấy tay Hàn Nguyệt:

-Nhưng anh lo cho em, nếu có chuyện gì phải nói cho anh biết được không?

Hàn Nguyệt mỉm cười gắt đầu, tuy nói thế nhưng cô đang cố che giấu hỗn loạn trong lòng. Có lẽ mọi chuyện đang diễn biến đúng như cô linh cảm, LX không hề có ý định từ bỏ hai dự án này mà hình như có ý định muốn lấy những con quái vật này để thực hiện những mục đích của mình nếu không tại sao lại đề BAZombie và MS ngay trong trụ sở của mình. Và cho dù hiện tại LX có thực lực mạnh đến mức nào thì việc kiểm soát những thứ đột biến này là không thể. Chẳng lẽ tận thế cứ nhất định phải xảy đến với loài người hay sao?

Nhưng chuyển động của những con BAZombie làm Hàn Nguyệt thoát ra khỏi trầm tư, vị trí của chúng hiện tại ở dưới xưởng sản xuất dược phẩm, nơi này không quá gần chỗ của Hàn Hạo nhưng bằng tốc độ của chúng thì chưa tới mười phút sẽ tới. Hàn Nguyệt nói với những người còn lại:

- Mọi người nhanh lên MS và BAZombie di chuyển rất nhanh nếu ta không khẩn trương thì muốn ra khỏi đây là cả một vấn đề đấy.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Đến gần nơi Hàn Hạo đang ở, Lăng Tuệ Khiêm hỏi Jack:

- Có bao nhiêu?

- Trước cửa phòng có hai xung quanh chỉ có năm, quá ít, quá kì lạ.

Lăng Tuệ Khiêm nhíu mày:

- Cậu xem ở xưởng dược phẩm đi, có bất ngờ nhỏ cho cậu, nhớ liên tục thông báo cho tớ vị trí của chúng.

- OK, mọi người cẩn thận.

Sáu người dùng súng giảm thanh xử lý gọn gẽ 5 tên xung quanh rồi từ hai bên tiếp cận phòng của Hàn Hạo. Trước cửa phòng hai tên đứng trước cửa mà Lục Cảnh Hành chọn để giám sát em trai Hàn Nguyệt không hề đơn giản, xung quanh chúng tỏa ra sát khí bức người, khuôn mặt vô cảm, súng, lựu đạn, ... tất cả những trang bị trên người hai tên này đã đủ khiến cả sáu người Hàn Nguyệt phải dè chừng. Từ hai bên Lăng Tuệ Khiêm và Hàn Nguyệt dẫn đầu đến gần cửa phòng, Lăng Tuệ Khiêm muốn đánh nhanh thắng nhanh nên trực tiếp dùng súng chứa thuốc gây mê liều mạnh bắn vào hai tên sát thủ nhưng khi hai viên đạn gần đến nơi thì chúng lại nhẹ nhàng tránh được.

Nhanh như cắt, một tên lòi dao ngắn ra lao đến chỗ Lục Cảnh Hành, thay vì dùng súng thì tên này lại cận chiến khiến anh khá bất ngờ nhưng không để mình bị phân tâm Lục Cảnh Hành nhập cuộc nhanh chóng. Tên còn lại cũng rút dao ra tấn công vào hai người còn lại, hắn rất nhanh ra đòn liên tiếp khiến hai người này đỡ thôi cũng khá chật vật. Khi cây dao chuẩn bị đâm vào cổ của một đồng đội thì Hàn Nguyệt lao đến dùng tay bẻ gãy cổ tay tên sát thủ, móng tay sắc hơn dao của cô bám sâu vào da thịt, máu phun ra cùng tiếng rên vì đau đớn của hắn. Không để cho con mồi có thời gian nghỉ ngơi, Hàn Nguyệt dùng tay còn lại rút súng bắn vào ngực của tên sát thủ, thả tay ra, con mồi tiếp đất, tắt thở. Bên này Lăng Tuệ Khiêm cũng đã xử lý xong, anh đang giúp hai người kia kiểm tra vết thương, còn hai người đi cùng cô đang cố gắng mở mã bảo mật ở cửa.

Vừa phá được mã bảo mật chưa kịp mở cửa thì ở phía cầu thang vọng lên tiếng rít gào, mùi máu tanh, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc.

Đèn tắt... hệ thống đèn dự phòng bật lên nhưng không đủ để mọi người nhìn rõ mặt nhau. Những thứ đang đi lên Hàn Nguyệt chắc chắn là BAZombie và MS, hàng LX gửi đến đây không tới chút nào đủ để khiến bọn cô vào được mà không ra được. Lục Cảnh Hành chơi thật cao tay làm sao, ở đây trừ Hàn Nguyệt ra những người còn lại đều là người thường dù có được huấn luyện đặc biệt đi nữa thì đối phó với bọn chúng quả là thử thách sống còn. Hàn Nguyệt nhắc nhở mọi người:

- Hai người mở cửa vào bảo vệ Hàn Hạo đi, những người còn lại nhớ đứng gần nhau đừng tách ra MS sẵn mỗi đơn lẻ nếu đứng tách ra cơ hội sống cũng không còn, BAZombie điểm yếu của nó là đầu đừng quên đấy.

Lăng Tuệ Khiêm rút khẩu HK416 ra làm vài tư thế ngắm bắn:

- Mọi người đánh một trận thật sáng khoái nào, có chết thì cũng là chết bên anh em của mình sợ gì?

Mọi người bật cười và bình tĩnh hơn nhiều: Đúng vậy sợ gì chứ? Tất cả cảm vũ khí lên sẵn sàng chiến đấu, mùi tanh nồng, hôi thối phả vào mặt, cái chết cận kề nhưng sáu người không hề run sợ.

Dẫn đầu là những con MS, chúng phủ kín những bức tường trắng, bao vây lấy tầm mắt của sáu người. Những con nhện đột biến không hề trực tiếp tấn công, chúng đang nghiền cứu con mồi và tấn công con mồi yếu nhất để phá vỡ mối liên kết giữa sáu người để tiêu diệt từng người một.

Trái với MS thì BAZombie lại ưa tấn công trực tiếp nhanh chóng, máu thịt tươi sống khiến chúng hưng phấn và mất kiểm soát. Chúng lao tới chỗ bốn người đang đứng, con dẫn đầu đưa cái tay to lớn định bóp nát Hàn Nguyệt, cô nhảy lên dùng roi bên hông quất vào cánh tay con BAZombie, nọc độc làm thịt rữa ra, cơ teo lại, cánh tay coi như bị phế khiến con BAZombie điên cuồng rú lên một tiếng xồng đến kéo chân Hàn Nguyệt xuống. Không để

cho kẻ địch trả đòn Hàn Nguyệt bám vào tường quất roi vào mắt con BAZombie, mắt không thể nhìn được gì, nó lao đảo đánh bừa mọi thứ xung quanh mình. Nhảy xuống ngồi trên cổ con BAZombie Hàn Nguyệt bẻ gãy cổ của nó.

Lăng Tuệ Khiêm đang bắn những con MS nhưng lớp giáp của chúng quá cứng nên đạn hầu như không gây thương tổn gì cả. Những người còn lại thì cũng đang chật vật đối phó với những con BAZombie, còn MS nước sông không phạm nước giếng với BAZombie nên hầu hết đứng ngoài án binh bất động, chỉ có vài con tấn công. Nhưng Hàn Nguyệt chỉ sợ bọn chúng bọ ngựa bắt ve chim sẽ rình sau lưng.

Gần mười phút sau, bên Hàn Nguyệt đã bắt đầu thấm mệt, tuy chưa mất ai nhưng với tình hình địch đông thế mạnh thế này sợ không cầm cự được lâu nữa. Không những thế những con MS xảo quyệt đã nhận ra bên cô đã bắt đầu mất sức nên dồn dập tấn công, Hàn Nguyệt cho dù là góa phụ đen hoàn hảo nhất nhưng kinh nghiệm thực chiến không nhiều, sức mạnh đột biến sử dụng chưa thuần thục, cô khó mà đối phó cùng lúc với nhiều kẻ địch như vậy. Những con MS khá kiên đề Hàn Nguyệt nhưng chúng cũng nhanh chóng phát hiện ra điểm yếu của bên Hàn Nguyệt là người trong phòng kia nên những con MS bu lại vây kín bên ngoài phòng của Hàn Hạo, hai người bên trong thì chèn chặt cửa để chúng không vào được, hết cách rồi Hàn Hạo quá yếu họ không thể cứ thế xông ra ngoài đánh được, Hàn Nguyệt đã giao phó bọn họ phải bảo vệ chu toàn cho Hàn Hạo.

Vây quanh Lăng Tuệ Khiêm là ba con BAZombie, một con há cái mồm đầy máu định cắn Lăng Tuệ Khiêm nhưng bị anh dùng dao đâm xuyên từ họng lên não, đằng sau hai con BAZombie còn lại lao đến, đập vào con BAZombie trước mặt đang dần khụy xuống để bật lên trên không cắm hai con dao vuông góc với đầu hai con BAZombie. Chân vừa chạm đất cũng là lúc ba con BAZombie nằm trên đất, mồm ộc ra máu đen ngòm. Lăng Tuệ Khiêm nói với Hàn Nguyệt:

- BAZombie nhiều hơn dự đoán, Jack nói từ đây có thể tới phòng ăn, chỗ giao thực phẩm là đường tắt để ra ngoài.

- Trên đường đến đây chắc chắn chúng đã khiến nhiều người bị lây nhiễm, Khiêm anh cùng hai người kia xử lý lũ BAZombie giúp em đưa Hàn Hạo ra ngoài.-Hàn Nguyệt vừa vận cổ một con BAZombie vừa nói.

Gật đầu với Hàn Nguyệt, Lăng Tuệ Khiêm ra hiệu với hai người kia:

-Ken, Hải Đăng hai người cùng tôi yểm trợ cho Hàn Nguyệt đưa Hàn Hạo ra ngoài.

-Được-Cả hai đồng thanh rồi đứng sát vào nhau, cả ba cùng phối hợp tiêu diệt BAZombie.

Đưa thêm nọc độc vào trong roi, Hàn Nguyệt rút sau lưng ra một thanh kiếm Nhật được đặc chế từ thủy tinh kim loại(là kim loại chế tạo kẻ hủy diệt trong Kẻ hủy diệt 2 vô cùng cứng và bền, có độ đàn hồi tốt). Nhìn những con MS ở trên tường, biết chúng không hề có ý định tấn công cô nhưng muốn thoát khỏi đây không động thủ không được, không chỉ vậy để chúng sống sẽ là một mối họa với con người.

Hàn Nguyệt tiến gần đến cửa, những con MS dừng việc phá cửa bắt đầu khua những cái chân dài về phía cô, Hàn Nguyệt mặc kệ, cô dùng roi quất vào chúng, roi quất mạnh không chỉ để lại vết thương trên cơ thể những con MS mà còn thành công khiến chúng nổi giận. Năm con nhện khổng lồ cùng lúc tấn công Hàn Nguyệt, chúng bỏ nhào cả cơ thể về phía trước lấy cái những cái chân to khỏe để quặp chặt lấy Hàn Nguyệt, cô dùng tay bám vào trần để đu lên cao dùng kiếm đâm vào mồm con MS gần mình nhất, ghim nó xuống sàn. Rút kiếm tiếp tục đâm vào mồm một con khác đang nhào tới ở phía sau.

Trực tiếp giết từng con một thì mất thời gian sợ ba người kia trụ không được, Hàn Nguyệt dùng roi dồn ba con MS còn lại vào một góc rồi dùng tay trói chúng lại, vì cô là bản hoàn hảo nhất nên tay cũng dẻo và dai hơn mong là có thể giữ chân chúng đủ để mọi người chạy thoát.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Trong lúc Hàn Nguyệt vật lộn với những con MS thì bên này ba người còn lại cũng vô cùng chật vật, súng mang theo đã sắp hết đạn, cả ba đã thấm mệt mà xung quanh những con BAZombie vẫn không ngừng lao đến. Lăng Tuệ Khiêm liên tục nã đạn vào đầu những con BAZombie, tuy chúng không còn trí thông minh như con người nhưng BAZombie có sức lực lớn và khá nhanh nhạy nên vô cùng khó đối phó, Lăng Tuệ Khiêm lau mồ hôi trên trán xoay người nói với Hàn Nguyệt:

- Nguyệt mau vào đưa người ra.

Quấn chặt những con MS lại, Hàn Nguyệt kêu những người bên trong mở cửa ra, chạy vào trong cô thấy Hàn Hạo đang ngồi co ro trên giường, vì căn bệnh Progeria quái ác mà Hàn Hạo không khác một ông lão, da nhăn nheo, thân hình gầy gộc. Nhìn em trai đau yếu mà Hàn Nguyệt trào nước mắt:

-Hạo, Hàn Hạo em có khỏe không? Chị đến đưa em về nhà đây.

Đưa tay gầy còm ngăn khuôn mặt “già nua” lên nhìn về phía Hàn Nguyệt giọng nghẹn ngào:

-Chị, em sợ lắm, em muốn về nhà với ba mẹ với chị. . .

Xoa đầu em trai và lau đi giọt nước mắt sắp ứa ra nơi khóe mắt, Hàn Nguyệt mỉm cười:

-Ừ chúng ta sẽ về nhà nhưng ngoài kia rất nguy hiểm em phải nghe lời người lớn và mạnh mẽ lên thì mới có thể thoát khỏi đây được, hiểu không?

Hàn Hạo run run:

- Em sợ lắm nhưng...nhưng em sẽ cố gắng để không là gánh nặng cho mọi người.

- Ngoan lắm.

Hàn Nguyệt quay sang nói với hai người trong phòng:

- Khải Phong anh chạy nhanh có thể cổng Hàn Hạo chạy còn Quang Vũ anh phụ trách đằng sau em phía trước mở đường. Được chứ?

Hai người đồng thanh:

- OK.

- Vậy đếm đến ba chúng ta cùng xông ra nhé. Mọi người chuẩn bị thật nhanh đi bên ngoài không trụ được lâu nữa đâu.

Cả ba nhanh chóng chuẩn bị và xốc lại tinh thần, Hàn Nguyệt ra hiệu:

-Chuẩn bị 1,2...,3!

Cả bốn người cùng lao ra, Hàn Nguyệt hét lên:

- Khiêm, cứu được người rồi mau rút.

Nghe thấy tiếng Hàn Nguyệt Lăng Tuệ Khiêm cùng hai người còn lại phá vòng vây mà chạy. Sáu người cố gắng chạy thật nhanh để thoát được khỏi đám BAZombie đang đuổi theo sau. Hàn Nguyệt và Lăng Tuệ Khiêm hai bên bảo vệ mọi người và Khải Phong đang cổng Hàn Hạo, nhìn em trai mệt mỏi và sợ hãi Hàn Nguyệt đau lòng nhưng hết cách:

- Hạo cố gắng lên, chỉ một lúc nữa thôi là về nhà rồi.

Hàn Hạo đã rất yếu ớt nay lại bị dọa cho sợ hãi nên thẳng bé chỉ gật nhẹ đầu. Mắt thấy lũ BAZombie đã đuổi gần sát Lăng Tuệ Khiêm rút phi tiêu tẩm độc trong áo ra phóng về phía bọn chúng, không thể lãng phí đạn. Phi tiêu lao đến một,hai, ba, bốn con ngã xuống nhưng chúng chưa kịp nằm xuống đất những con khác đã đề lên xác chúng mà đuổi theo đám người Lăng Tuệ Khiêm Hàn Nguyệt. Hàn Nguyệt lấy roi quất mạnh về phía bọn chúng, roi quét đến đâu BAZombie ngã rạp đến đấy nhưng không được lâu những con quái vật khát máu thịt và đầy giận giữ lại đứng lên con đi, con lết về phía trước mặc kệ vết thương thối rữa đau đớn trên cơ thể.

Chạy gần đến cửa phòng ăn thì những tiếng động lớn cùng những tiếng những con MS tạo ra đập thẳng vào tai Hàn Nguyệt làm cô giật thót, cô nói với mọi người:

- Hồng rồi MS đã thoát được ra ngoài rồi mau lên nếu chúng mà đến chúng ta đối phó nổi đâu.

Những cái bóng đen di chuyển vô cùng nhanh tạo thành những tiếng lạo xạo trên mặt đất, năm con MS nhanh chóng đến gần hòa vào cùng với BAZombie, chúng cùng rít lên tiếng gầm gào của cái chết đem cái hơi tanh nồng hôi thối ra mọi nơi khiến chân những người đang chạy như nhũn ra, tim đập như đánh trống.

Cuối cùng cánh cửa phòng ăn cũng hiện ra Hàn Nguyệt cùng mọi người chạy cố chạy thật nhanh. Mở cửa ra tất cả nhanh chóng chạy vào, chỉ còn Hàn Nguyệt, Lăng Tuệ Khiêm và Hải Phong đang cổng Hàn Hạo trên lưng đang tụt lại phía sau. Lăng Tuệ Khiêm chạy vào trong rồi đưa tay ra:

- Cố lên sắp được rồi.

Ngay khi tay Lăng Tuệ Khiêm sắp chạm được vào tay Khải Phong thì cả người Hàn Hạo bị lôi ngược lại Khải Phong cũng bị lôi ngược ra đằng sau. Lưng đập mạnh vào sàn nhà khiến Hàn Hạo ho không ngừng, cả Hàn Hạo và Khải Phong bị lôi xềnh xệch trên nền đất, lưng dính tơ nhện có lẽ thế nào cũng không ra mà con MS thấy con mồi ngay trước mắt càng thu tơ lại nhanh hơn.

Khoảnh khắc mà Hàn Hạo đập lưng xuống nền đất lạnh Hàn Nguyệt đã hét lên và chạy đến chỗ em cố gắng chặt đứt tơ trên người cả hai ra, tơ chắc đến nỗi cả thanh kiếm của cô cũng không cắt nổi mà răng của cô không sắc nhọn như MS làm sao cắt đứt được, cho dù móng tay cô có sắc như răng chúng thì cũng mất một lúc, một lúc để cả ba đều phải chết, chưa bao giờ Hàn Nguyệt thấy bất lực như vậy.

Cô đứng lên dùng mười ngón tay kết thành hai đoạn dây tơ dài dùng chúng bám vào con MS lôi mạnh nó lại, con MS bị lôi lại gần đến nơi Hàn Nguyệt nhảy lên đứng trên người nó dùng hai sợi dây tơ quấn cổ nó lại vặn mạnh, đứt rồi ra rồi lấy răng trong miệng nó cắt đứt tơ trên hai người kia. BAZombie và MS đuổi sát đến, cả ba nhanh chóng chạy về phía cửa. Ba người vừa vào, Ken đóng sập cửa lại nhưng...nửa con BAZombie đã lọt vào tạo lỗ hổng để những con khác cố chen vào. Không chỉ thế cửa để ra bị khóa ngoài vẫn chưa mở được. Hàn Nguyệt rút kiếm ra chém những con BAZombie đang cố chen vào nhưng lớp trước vừa ngã lớp sau lại xông lên hung hãn hơn, súng bắn được một lúc là hết đạn và sức người cũng có hạn. Bên kia Lăng Tuệ Khiêm đang dùng búa để mở cửa nhưng gần như không có chuyển biến.

Một sợi tơ từ bên ngoài bắn vào lõi Ken ra cửa, mọi thứ nhanh đến mức tất cả chưa kịp phản ứng thì cả người Ken đã bị kẹt ở cửa, những con BAZombie lao đến cắn xé con mồi trước mặt, máu bắn ra trong tiếng thét đau đớn, bắt lực của mọi người. Hàn Nguyệt và Hải Đăng lao đến cố lõi Ken ra những người khác thì nã súng vào chúng nhưng quá muộn khắp người Ken toàn máu, miệng anh ộc ra từng dòng máu tươi, Ken cố thì thảo trong thời thóp:

-Chạy... mau chạy đi.

Không chỉ BAZombie mà cả những con MS cũng cố xông vào, những cái chân dài đầy lông lá bám vào tường để bò vào, những con BAZombie vẫn không ngừng lao đến Ken để cắn xé. Hàn Nguyệt dùng hết sức lõi Ken ra ngoài nhưng anh chỉ còn chút hơi tàn, Ken nắm lấy tay Hải Đăng:

- Hãy chăm sóc cho mẹ tôi... tôi không xong rồi... mau... mau chạy...-Cơ thể Ken bắt đầu biến đổi cơ bất phát triển nhanh chóng da chuyển thành màu xanh tím, những biến đổi gây ra những cơn đau co giật kịch liệt khiến Ken rên rỉ, vật lộn trên sàn nhà.

Mọi người gần như suy sụp, bắt lực hoàn toàn nhưng những con quái vật không cho cô và đồng đội có thời gian đau buồn. Với sức mạnh của chúng cửa nhà ăn không trụ được lâu, BAZombie có con đã đưa được nửa người vào. Lăng Tuệ Khiêm dùng những viên đạn cuối cùng để phá cửa, cửa vừa mở Lăng Tuệ Khiêm kéo tay Hàn Nguyệt:

- Đi thôi không đi thì không bao giờ đi được nữa đâu. Mọi người mau đi thôi, chúng ta phải sống thì Ken hi sinh mới có ý nghĩa.

Nghe thế tất cả cố nén lại đau thương nhanh chóng thoát ra ngoài. Cửa chưa đóng hết thì bên kia BAZombie và MS đã phá được cửa xông vào ập đến cánh cửa đang dần đóng lại. Quang Vũ và Hải Đăng đóng sập cửa lại, đập vào tại mọi người chỉ còn âm thanh rít gào của lũ quái vật, tiếng đập phá cửa.

Lăng Tuệ Khiêm hỏi Jack:

- Bên ngoài thế nào rồi?

Bên kia vang lên giọng nói vô cùng sốt ruột:

- Mọi người thế nào rồi, bên ngoài giờ loạn lắm, trụ sở thông báo có rất nhiều quái vật giống Hàn Nguyệt đã miêu tả ở trong thành phố chưa kể những nơi khác cũng có người thông báo chúng xuất hiện rất nhiều không gì có thể ngăn chặn được mà Chính phủ và quân đội hình như không biết chuyện này.

Đấm mạnh vào tường Lăng Tuệ Khiêm trầm giọng:

-Chậm một bước rồi, khôn kiếp, chúng ta mất Ken rồi, ngay lập tức báo tin về nhà tôi còn Thiên Điều hội tập trung toàn bộ đạn dược, vũ khí, lương thực, thuốc men, xe cộ và nhiên liệu càng nhiều càng tốt sau đó án binh bất động chờ tôi và mọi người trở về.

Jack thở dài:

-Đã rồi, mọi người cẩn thận.

Lúc biết điều tồi tệ nhất đã xảy ra, Hàn Nguyệt gục ngã, cô thực sự quá vô dụng, cô tưởng mình đã tính toán chu toàn tất cả nhưng không ngờ... Tất cả đều là lỗi tại cô... tại cô hết.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chủ nhật:

9 giờ 15 phút

Thành phố rực rỡ ánh đèn, mọi người thả từng bước trên vỉa hè tận hưởng không khí mát mẻ, giải tỏa mọi căng thẳng. Những khu vui chơi nhộn nhịp chật kín người, những đứa trẻ cười vang, đôi mắt háo hức mong chờ được thử hết tất cả các trò chơi. Những cặp tình nhân tựa vào nhau tay trong tay nói cười, những cụ già ngồi bên cửa ưu tư nhấp một ngụm trà nóng.

Thật đẹp...

Nhưng mọi sự sống, sự nhộn nhịp nơi đây tất lịm khi ở những góc phố xuất hiện những bóng đen, chúng di chuyển nhanh che lấp tất cả ánh sáng, chúng mang theo hơi thở chết chóc và nguy hiểm bao trùm tất cả. Từ những góc khuất những con BAZombie lao ra, chúng dùng cánh tay to khỏe của mình bắt lấy con mồi ngẫu nhiên. Máu từ cổ, đầu, cánh tay những người xấu số ứa ra nhuộm đỏ cơ thể, lênh láng khắp mặt đất. Khủng khiếp hơn, những người vừa bị BAZombie nhả ra hay mới chỉ bị cắn chỉ cần não không bị tổn thương nhiều thì đều co giật liên tục trên mặt đất 1 giây, 2 giây,... 13 giây, 14 giây,

15 giây... cả cơ thể những người đó hoàn thành quá trình biến đổi: thể xác to lớn, ánh mắt màu trắng đục vô hồn tất cả chỉ còn lại ham muốn máu thịt. Chúng đứng lên lao nhanh về phía con người để cắn xé thỏa mãn ham muốn của mình bất chấp người đứng trước mặt là đồng loại, người thân.

Những con MS phủ lên tường và mặt đất một màu đen kịt, chúng mới là những tay săn mồi thực sự, những con nhện đột biến to lớn di chuyển vô cùng nhanh thậm chí không dùng đến tơ chỉ bằng những cái chân đen dài cùng cặp kìm to khỏe để giữ chặt con mồi. Sau khi bị tiêm nọc độc để khiến con mồi tê liệt và làm cơ, xương, thịt, nội tạng... hóa lỏng chúng bắt đầu thưởng thức con mồi như ăn một món súp giàu dinh dưỡng.

Khắp nơi đều là tiếng hét, người này giẫm lên người kia để chạy thoát, có khi chúng ta không chết vì những con quái vật mà chết vì chính những bước chân giẫm đạp lên nhau của đồng loại mình, nhưng ai quan tâm chứ tận thế đã đến, giữ được mạng của mình còn là cả một vấn đề. Con người chúng ta vị kỉ vậy đấy thật đáng trách nhưng không phải lúc nào cũng là sai cả, mọi thứ trên đời đều có hai mặt và cũng thật khó mà nói cho rõ được hết cả hai mặt của một vấn đề.

Những người xấu số thì chết thảm nhưng chỉ là chết cái hồn còn thể xác lại đứng dậy tiếp tục thực hiện vòng tròn lây nhiễm chết chóc, còn người nào may mắn thoát được thì cố gắng trốn cho kĩ đến thờ cũng không dám. Tiếng cười, những âm vang của cuộc sống con người bị nuốt chửng trong tiếng gầm rú của quái vật của màn đêm tử thần.

Đội vào tai tiếng âm thanh gầm gào của những con MS Ba-zombie Lăng Tuệ Khiêm cau chặt mày:

-Jack tạm thời cậu hãy giữ nguyên vị trí đừng để bị bọn chúng phát hiện, chúng tôi đang di chuyển ra ngoài rồi, cậu nhất định phải liên lạc với ba mẹ tôi bảo họ phải ở trong nhà chốt thật chặt cửa.

-Được mọi người chú ý an toàn, nếu có gì tôi sẽ thông báo.

Ngay khi nghe tin MS và Ba-zombie tràn ra khắp mọi nơi, tất cả mọi người chưa kịp hoàn hồn tâm trí lại căng ra như dây đàn, có người đã gọi điện về dặn người thân ở yên trong nhà cố gắng đừng tạo ra tiếng động và khóa cửa thật chặt, lo lắng sợ hãi khiến không khí trở nên căng thẳng. Hàn Nguyệt run rẩy, cô tự nhốt mình trong sự tự trách, đáng lẽ ra cô có thể làm tốt hơn thế, đáng lẽ ra sẽ không có ai phải mất mạng nữa, nhưng không bây giờ tận thế đã ập đến và cô chỉ biết đứng đây nghe chỉ nghe chẳng thể làm gì.

Một cánh tay đầy vết thương lớn nhỏ ôm Hàn Nguyệt vào lòng:

- Đừng tự trách mình, đây không phải lỗi của em, LX đã biết những chúng không chút ngăn chặn mà hình như còn cố ý thả lũ quái vật này ra, cho dù chúng ta có dân trấn ở đây cũng không thể ngăn được nên không phải do em. Việc chúng ta cần làm bây giờ là an toàn trở về ổn định tình hình và cứu sống được càng nhiều người càng tốt, đúng không?

Nắm chặt hai tay, Hàn Nguyệt ngẩng đầu lên nhìn Lăng Tuệ Khiêm:

- Đúng em không thể yếu đuối thế này được, em phải bảo vệ Hàn Hạo và mọi người, em còn phải báo thù nữa. Nào mọi người chúng ta cùng lấy lại tinh thần để thoát khỏi chỗ quái quỷ này nào.

Cả đội cùng cầm chắc súng vừa đi vừa quan sát đề phòng nguy hiểm.

Trong bóng tối, kẻ đầu sỏ đang ngắm nghía chiếc nhẫn trong lòng bàn tay, ánh sáng từ viên kim cương ánh lên trên nụ cười đắc chí của hắn:

- Đây mới chỉ là bắt đầu, Hàn Nguyệt, màn hay còn nhiều.

Ngay khi cả đội đang cẩn thận từng bước để ra ngoài thì phía trước vang lên những tiếng bước chân tập tễnh, hắn lê bước về phía bảy người, ánh đèn kéo dài cái bóng lập lờ trên tường. Bảy người căng thẳng theo từng bước chân của hắn. Hàn Nguyệt cảm nhận sát khí phía trước đập thẳng vào mặt buốt lạnh gáy, cô biết đây là MS nhưng không phải MS thông thường một con MS mang hình người. Đề phòng hắn tấn công cô ra hiệu mọi người lùi ra sau chú ý an toàn còn mình tiến lên một bước tay khẽ nắm chặt thanh kiếm bên hông:

- Người là người của LX?

Cổ họng hắn phát ra tiếng khè khè, hắn ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt Hàn Nguyệt:

- Là em...chị Nguyệt...cứu em với...

- T...Trịnh Khải, là cậu thật sao?

- Cứu...cứu...tên khốn đó...hắn...sẽ giết hết tất cả...

Hàn Nguyệt tiến thêm một bước nhưng tay vẫn không buông thanh kiếm:

- Tên đó là ai? Cậu không sao chứ?

- Hắn luôn ở đây. Chị...-Trịnh Khải cười lộ hàm răng nhọn hoắt còn dính máu.- phải chết.

Lời nói chưa thoát ra hết khỏi miệng, từ người Trịnh khai lời ra những cái chân nhện và cùng lúc phóng tơ và độc vào Hàn Nguyệt. Cô hét lên:

- Mọi người cẩn thận.

Hàn Nguyệt dùng tốc độ nhanh nhất để tơ phủ kín tay mình để đỡ những tia độc đang bắn tới, độc tiếp xúc với tơ của Hàn Nguyệt thì như nước tiếp xúc với bề mặt không thấm nước, những tia độc màu đen rơi xuống đất. Trịnh Khải thấy vậy ngạc nhiên:

- Tại sao lại không được.

- Vì tôi thừa hưởng những gen nổi trội nhất của 10 loài nhện nên tơ của tôi chỉ thấm thấu nọc độc của tôi thôi, cậu đừng phí sức nữa, hãy đi theo chúng tôi, tôi sẽ dùng hết sức mình để tìm ra cách chữa trị cho cậu.

Trịnh Khải cười phá lên:

-Ha...ha...ha, tại sao phải chữa trị, chị không thấy thể này là tốt sao, chúng ta đã tiến hóa trở thành động vật cao cấp nhất. Đằng sau chị có cả một bữa ăn thịnh soạn chi bằng, chia sẻ cho tôi, chúng ta là đồng loại nên tôi sẽ không khách khí.-Hắn vừa nói bằng giọng khát thèm vừa bò nhanh về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Những tơ nhện liên tiếp được bắn ra phóng tới chỗ những người còn lại, chúng như những sợi dây thừng siết chặt, dính lấy những người không may tiếp xúc với nó. Tất cả trừ Hàn Hạo và Khải Phong thì những người còn lại đều bị tơ nhện khống chế. Hàn Nguyệt nói với mọi người:

- Tất cả đứng vững.

Không có thời gian để nghe hồi đáp, Hàn Nguyệt dùng tơ buộc những sợi tơ của Trịnh Khải lại, vẫn dùng cách cũ thêm chút sáng tạo, Hàn Nguyệt dùng tay phải cầm cả bó tơ lôi Trịnh Khải lại, tay trái phóng độc liên tiếp. Chất độc màu đen tiếp xúc với cơ thể Trịnh Khải khiến thịt rữa ra, hoại tử nhanh chóng, độc của cô còn khiến cơ co, teo lại làm Trịnh Khải rú lên đau đớn. Kéo hắn đến gần, Hàn Nguyệt dùng kiếm ghim hắn xuống đất, cô híp mắt:

- Trịnh Khải cậu đừng hòng động đến người của tôi. Nói cho tôi biết kẻ đó là ai?

- Buồn cười... chính bố mẹ chị mới là người gây nên tất cả chuyện này và gián tiếp biến tôi thành thể này mà chị lại nói với tôi bằng cái giọng như vậy sao? Tôi không nói chị làm gì được tôi, giết à, cứ tự nhiên nhưng chị sẽ chẳng ngăn được mọi chuyện đang xảy ra đâu.

Trịnh Khải nói đúng, đúng đến mức cô không thể phản bác dù chỉ một lời. Hàn Nguyệt vẫn luôn mặc cảm tội lỗi, luôn tự trách mình nhưng khi nghe từ chính miệng Trịnh Khải thì tất cả những gì cô kìm nén lại bùng lên. Mặc cảm, ăn năn, tuyệt vọng... tất cả như con quái vật vô hình nuốt chửng cô đến xương cốt cũng không còn. Đắm chìm vào nhà tù do chính mình tạo ra khiến Hàn Nguyệt lơ là, tay cầm kiếm và bó tơ được nói lỏng là cơ hội để Trịnh Khải trốn thoát, hắn cắn răng buông những sợi tơ đang giữ những con mồi tươi sống ra bấy giờ tìm cách giữ được cái mạng mới quan trọng.

Từ phía trước xuất hiện năm sáu tơ nhện phóng tới vừa khống chế hai tay của Hàn Nguyệt vừa giúp Trịnh Khải tẩu thoát. Hàn Nguyệt miên man suy nghĩ nên buông lỏng cảnh giác để kẻ thù thừa cơ nắm quyền chủ động nhưng không được lâu Hàn Nguyệt xoay người dùng toàn bộ sức lực kéo hai sợi tơ lại. Đối phương không ngờ Hàn Nguyệt lại mạnh đến vậy nên mất đà thiếu chút nữa thì bị Hàn Nguyệt lôi đi. Nhưng hôm nay may mắn không đứng về phía Hàn Nguyệt, cô đã kiệt sức địch đồng thể mạnh hôm nay chỉ sợ phải từ bỏ việc đưa Trịnh Khải trở về.

Hàn Nguyệt chạy lên phía trước nắm lấy vật ảo đã nát bươm của Trịnh Khải:

- Hãy suy nghĩ cho kỹ, tôi có thể chữa cho cậu, cậu có thể toàn vẹn mà trở về với ba mẹ. Chúng ta sẽ còn gặp lại.-Nhân lúc hắn ta bị phân tán bởi lời nói của cô, Hàn Nguyệt nhanh chóng lưu lại trên người hắn thứ sẽ giúp ích cho cô.

Địch rút, mọi người bót căng thẳng nhưng không dám lơ là. Hàn Nguyệt mất một lúc để cắt đứt tơ quấn quanh mấy người Lăng Tuệ Khiêm, móng tay cô quá ngắn không thể nhanh chóng cắt đứt tơ nhanh như răng của MS được, Hàn Nguyệt thở dài:

- Cũng tại tôi vô dụng nếu không chúng ta không mất nhiều thời gian đến thế.

Lăng Tuệ khiêm nhìn cô:

-Đừng nói vậy, tất cả chúng ta đều chưa có kinh nghiệm chiến đấu với mấy thứ quái dị này, có thể toàn mạng ra khỏi đây là kì tích rồi.

Mọi người gật đầu đồng ý, cho dù vào sinh ra từ nhiều lần nhưng họ chưa bao giờ phải đối mặt với thứ quái dị, ghê rợn như thế

Tiếng Jack qua bộ đàm vang lên:

- Mọi người, mấy con quái vật đã vào thành phố hết rồi, xung quanh đã an toàn, mau ra ngoài Hiếu Duy đã đưa xe đến đây rồi.
- Hiếu Duy trên đường đi không để lộ hành tung chứ? Nhu yếu phẩm mà tôi nhắc các cậu thu thập đã đầy đủ chưa?-Lăng Tuệ Khiêm hỏi.

Bên này Hiếu Duy cầm bộ đàm nói:

- Mọi chuyện đều ổn thỏa, chỉ có một vấn đề là: tuy chúng ta rất nhanh chóng thu gom mọi đồ đạc, thiết bị cần thiết nhưng ai đó còn nhanh hơn chiếm được khá thứ tốt còn cạnh tranh với chúng ta.

Lăng Tuệ Khiêm nhíu mày:

- Tạm thời cứ tiếp tục thu thập đừng trực tiếp đối đầu với bên kia đợi tôi trở về, mọi người chú ý an toàn bảo toàn lực lượng đợi chúng tôi trở về.

Đầu dây bên kia Jack và Hiếu Duy đồng thanh:

- Rõ, mọi người bảo trọng.

Sau khi nghe Lăng Tuệ Khiêm nói lại tình hình, Hàn Nguyệt nắm chặt tay:

- Chỉ sợ là bên LX làm, em nghĩ rất có khả năng chúng muốn thu lời từ việc này. Đáng chết bọn chúng sao có thể tàn nhẫn như vậy.

Lăng Tuệ Khiêm gật đầu đồng ý, anh cũng nghĩ đây là chủ ý của LX khi mặt thế đến mọi thứ đều khan hiếm, có lẽ chúng muốn dùng những thứ này để điều khiển tất cả mọi người. Nếu không ngăn chặn, chỉ e cái chết sẽ phủ kín trái đất và những tên tàn bạo, vô cảm như chúng sẽ thành bá chủ. Lăng Tuệ Khiêm đặt tay lên vai Hàn Nguyệt:

- Anh hiểu ý em, chính vì vậy chúng ta phải mau thoát ra khỏi đây để ngăn chặn chúng lại. Mọi người, chúng ta không có nhiều thời gian không nhanh lên thì tất cả chúng ta đều sẽ chết.

Tất cả cùng gật đầu và chạy thật nhanh về phía trước.

An toàn ra ngoài hội ngộ với Jack và Tiểu Duy, mấy người chọn đi đường vòng để trở về trụ sở tránh nơi đông người vì giờ nó là chỗ tụ họp của BAZombie và MS.

.....

Chu Diệu Linh cùng vài người bạn của mình cùng vào bar để vui chơi cho đã, không say không về. Vừa nhảy nhót không được bao lâu thì bỗng trong quán vang lên những tiếng hét, tiếng gầm rú át cả tiếng nhạc. Bóng đèn vỡ nát, những con quái vật xông vào, chúng to lớn gớm ghiếc và dường như ngày một di chuyển nhanh hơn, động tác giết con mồi mau lẹ hơn.

Bình tĩnh trong cơn say rượu, Chu Diệu Linh hoảng sợ nhìn những con BAZombie đang cắn xé những người xung quanh, cái miệng khổng lồ của chúng ngoạm đứt cả một cánh tay của một người thanh niên cao lớn. Có con cắn vào cổ một người phụ nữ khiến máu phun trào, nhuộm đỏ cả khuôn mặt gớm ghiếc và đôi mắt trắng dã vô hồn của nó. Ai bị cắn sau thời gian ngắn đều hóa thành quái vật đứng lên tiếp tục cắn người. Một cảnh tượng chỉ thấy trong phim mà dù có cắn đứt lưỡi Chu Diệu Linh cũng không nghĩ mình gặp phải. Đáng sợ hơn là những con nửa người nửa nhện khổng lồ, chúng bò rất nhanh và quặp chặt con mồi nghiền nát cả nạn nhân xấu số.

Có một con BAZombie cao hơn 2m, da thâm tím, hai má thối rữa thấy cả hàm răng ngoại cỡ bên trong, bàn tay của nó không khác gì hai cánh tay của Slenderman thậm chí còn kinh khủng hơn. Nó nhìn thấy Chu Diệu Linh ngã sõi soài chết mặt đất đầy thèm thuồng. Con BAZombie chồm đến chộp lấy con mồi tươi sống nhưng may mắn cô ta đã tránh được và chạy trốn về phía trước. Trốn vào nhà vệ sinh khóa chặt cửa lại và chui vào một phòng nhỏ, Chu Diệu Linh co rúm người lại, nín thở lắng nghe động tĩnh bên ngoài...

Con BAZombie đứng trước cửa, nó lấy hai cái tay dài đập mạnh vào cửa. Một phát cửa bắt đầu méo mó, hai phát cửa tung ra, nó đập phăng cửa ra bước vào. Móng tay dài nhọn hoắt, đầy máu cào vào cửa tạo ra những tiếng kêu rợn người. Nó gầm gừ, cái mũi đánh hơi thức ăn. Từng cái cửa một bị phá, nhà vệ sinh có bảy phòng, ngồi trong phòng thứ sáu, Chu Diệu Linh bịt chặt mồm ngăn bản thân vì quá sợ hãi mà hét lên. Cô không muốn chết, làm ơn, làm ơn đừng đến đây, ba ơi cứu con...

Rầm...

Cửa phòng bị phá nát, đập vào người khiến cô ta rên lên đau đớn. Qua sợ hãi, bàng hoàng Chu Diệu Linh chỉ biết trơ mắt nhìn con quái vật trước mắt dơ móng vuốt về phía mình.

Nhưng tưởng chừng sẽ chết thì con BAZombie khựng lại, nó đông cứng lại rồi dần đứng thẳng lên như một tảng đá vô hồn. Chu Diệu Linh run run đứng lên, ai biết khi nào con quái vật này tỉnh lại không nhanh chỉ có đường chết. Vừa đứng lên thì cô thấy người đứng đằng sau, Chu Diệu Linh mỉm cười vui sướng, ôm chặt lấy người đó nức nở, cuối cùng cũng có người cứu cô.

Mọi người nghĩ Chu Diệu Linh là ai nhỉ???

Bạn đang đọc truyện *Góa phụ đen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

